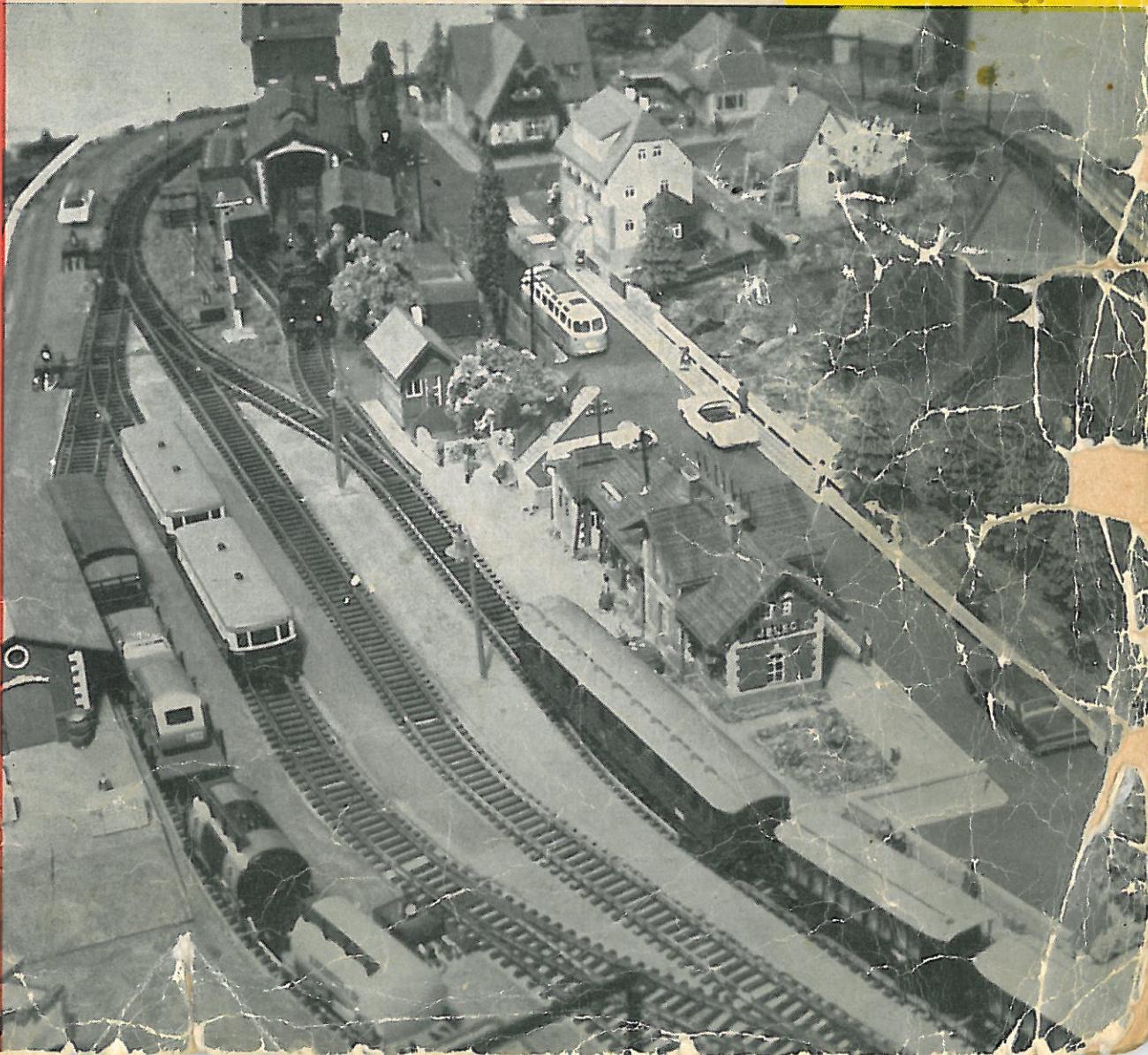
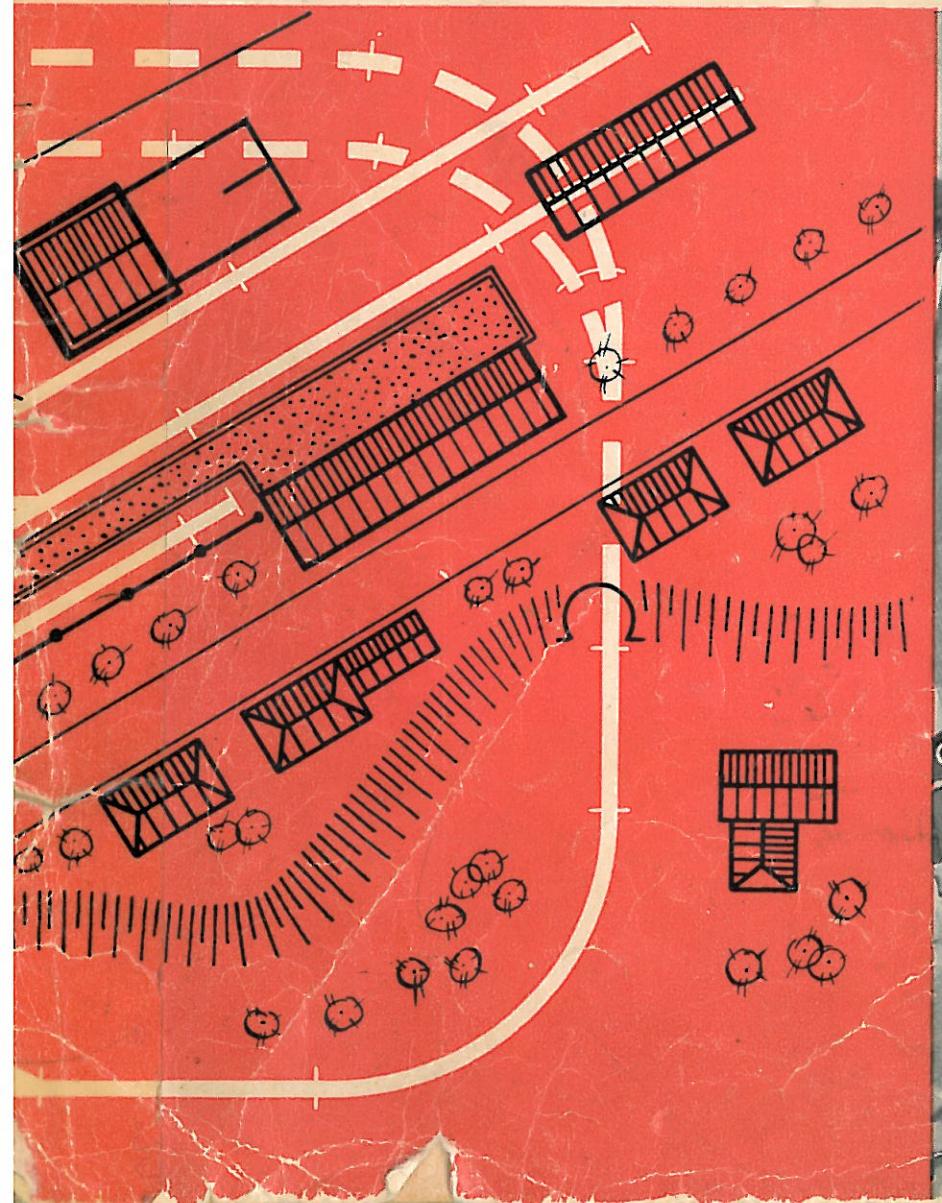
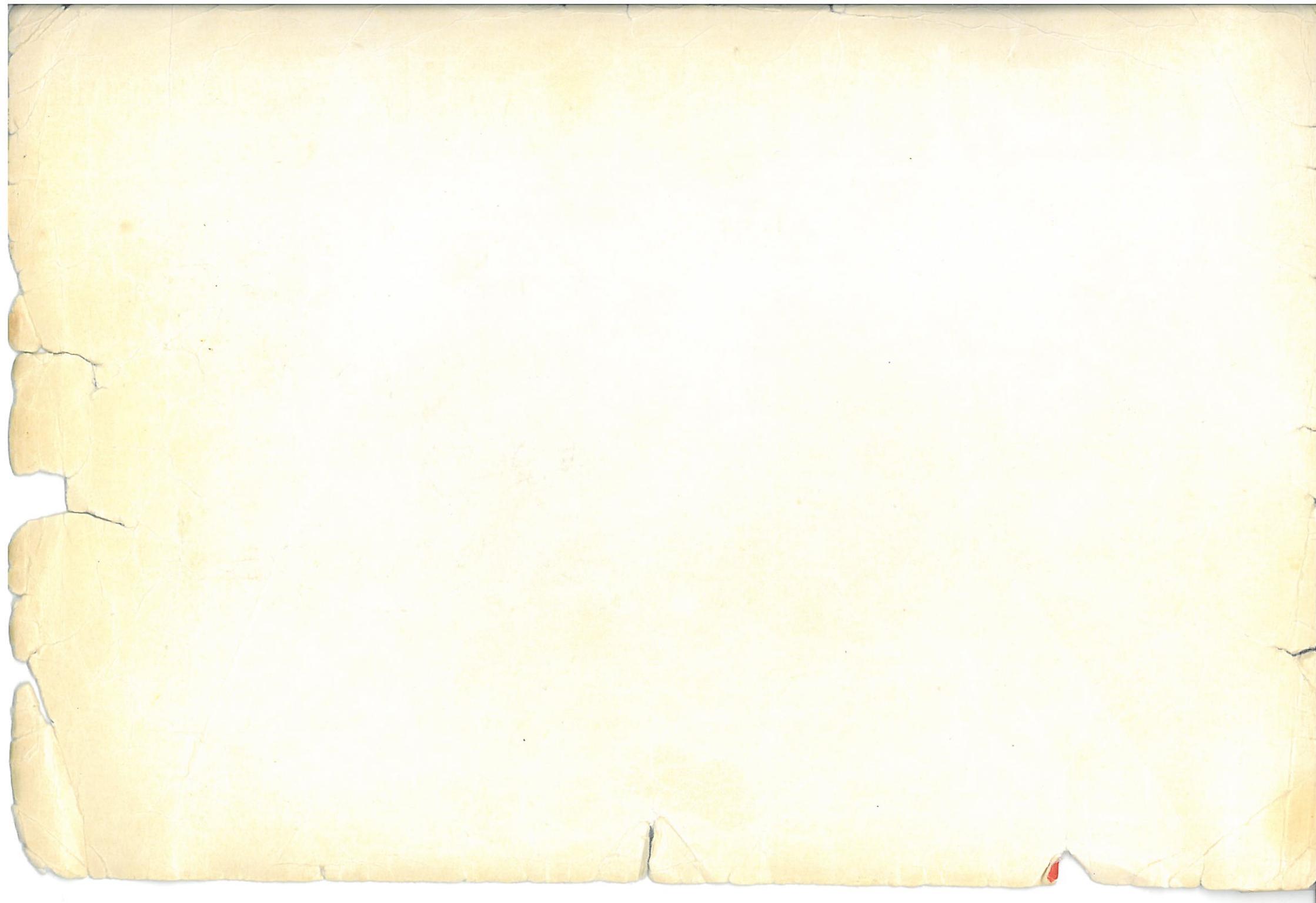

KOLEJOVÉ PLÁNKY

ING. BEDŘICH VLČEK

ING. BEDŘICH VLČEK

KOLEJOVÉ
PLÁNKY
PRO
MODELÁŘE

NAKLADATELSTVÍ DOPRAVY A SPOJŮ - PRAHA 1970

© ING. BEDŘICH VLČEK - 1970

ILLUSTRATIONS © DRAHOMÍRA FRÝBOVÁ - 1970

PŘEDMLUVA

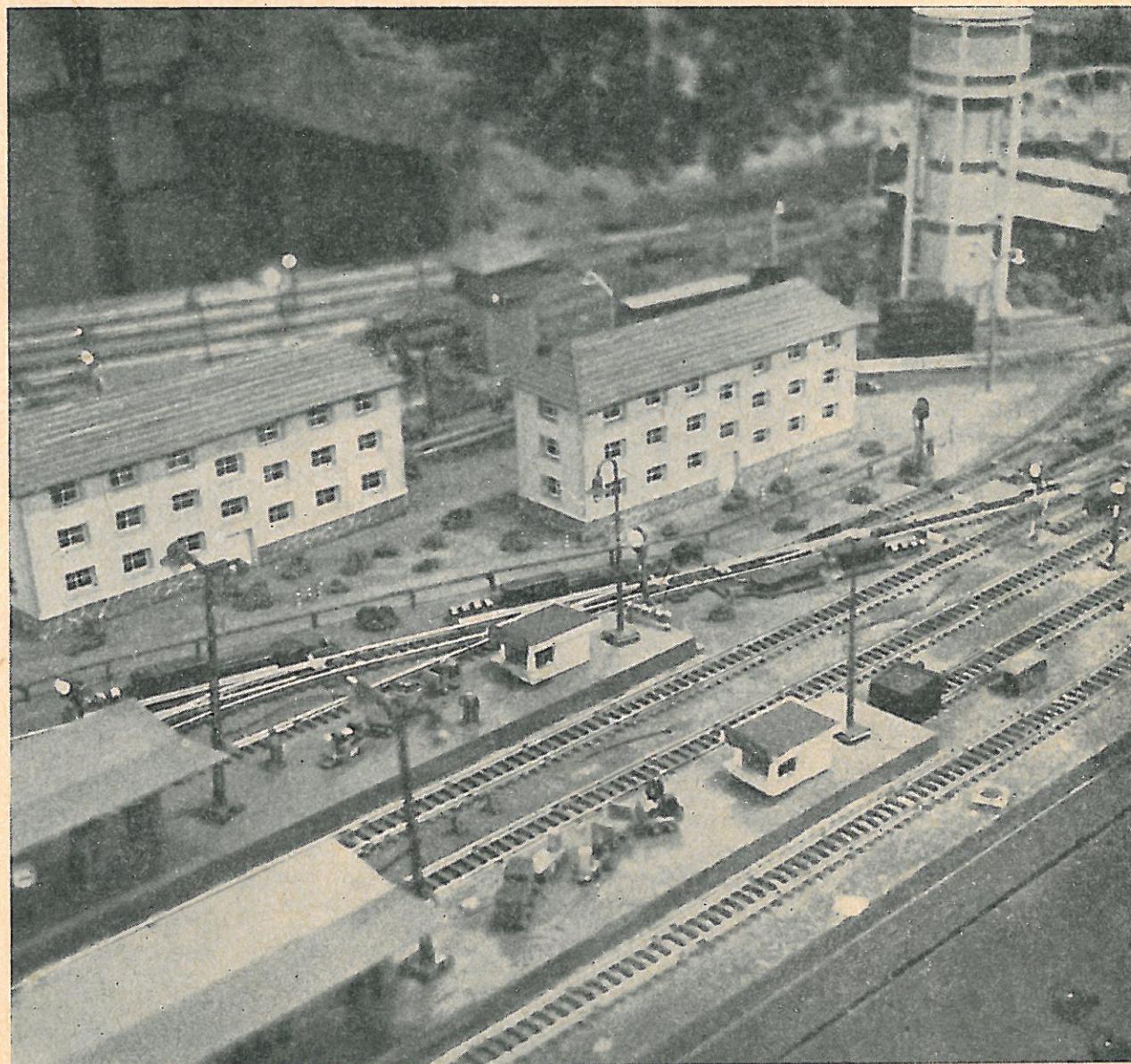
Železniční modelářství doznalo na celém světě velké obliby a proniklo mezi všechny vrstvy obyvatelstva bez rozdílu stáří a povolání. Díky technickému pokroku a nejmodernější výrobní technologii jsou průmyslově vyráběné modely železničních vozidel a jejich příslušenství tak dokonalé i v miniaturním provedení, že to, co bylo kdysi nedostížným snem každého modeláře – **mít doma vlastní modelové kolejisti** – je dnes přáním snadno splnitelným.

Jednou z dobrých pomůcek, která vám usnadní rozhodování i práci při stavbě kolejisti, je právě tato knížka. Zamyslete-li se totiž nad jednotlivými plánky, které obsahuje, porovnáte si své představy s realitou a upřesněte si své možnosti.

Dříve než začnete s nákupem vláčků a kolejiva, jistě si důkladně rozvážíte, jaký prostor a ve které části bytu můžete této zajímavé a poučné zábavě věnovat, abyste nebyli rušeni a nerušili. Prostor je prvořadou podmínkou stavby modelového kolejisti a má rozhodující vliv na volbu modelové velikosti, to je pochopitelně i na možnosti realizace toho kterého námětu. Další neméně důležitou podmínkou je způsob, jak tohoto prostoru co nejúčelněji využít. Mezi železničními modeláři jsou skuteční mistři v tomto oboru a jeden z nich, autor této knížky, chce vám při tom svými bohatými zkušnostmi účinně pomoci.

Publikací s plánky kolejisti je celá řada. Jsou buď v knižní, nebo v sešitové úpravě a vydávají je modelářské kluby i přímo výrobci železničních modelů, zejména z NDR. Žádná z uvedených brožur se však nezabývá vlastním provozem na zvoleném kolejisti tak podrobně a instruktivně jako právě tato knížka. Neměla by proto chybět v knihovničce žádného modeláře.

Jaroslav Bureš

O B S A H

Úvod	5
Přehled průmyslově vyráběného modelového kolejiva (tabulka 1–5)	6–7
Symboly (tabulka 6)	8
Plánky	9
1. Místní dráha zakončená průjezdným nádražím (HO)	10
2. Místní dráha zakončená koncovým nádražím (TT)	11
3. Úvraťové nádraží místní dráhy s větvemi tratí uspořádanými do smyček (HO)	12
4. Dvě nácestná nádraží na místní trati s pokračováním trati do skrytého nádraží s vratnými smyčkami (N)	13
5. Nácestné nádraží na jednokolejně hlavní trati; trať začíná a končí ve smyčkách (TT)	14
6. Nácestné nádraží na dvoukolejně hlavní trati; hlavní koleje vytvářejí v podstatě deformovaný ovál (N)	15
7. Nádraží na dvoukolejně hlavní trati s odbočnou místní trati zakončenou průjezdným nebo koncovým nádražím (HO)	17
8. Nádraží na jednokolejně hlavní trati s odbočnou místní trati zakončenou průjezdným nebo koncovým nádražím (TT)	18
9. Dvě nácestná nádraží na dvoukolejně trati s pokračováním hlavních kolejí do oválu (N)	19
10. Železniční uzel s tratěmi vybíhajícími do smyček (HO)	21
11. Hlavní a místní trať mezi dvěma nádražími; hlavní trať pokračuje dále do smyček (TT)	22
12. Seřaďovací nákladové nádraží se svážným pahrbkem v náznaku (HO) .	24
13. Seřaďovací nádraží se svážným pahrbkem (N)	26
14. Úzkorozchodná trať s koncovým nádražím (HO, TT)	27
15. Úzkorozchodná trať se dvěma nádražími a přechodovým nádražím (HO, TT)	28

ÚVOD

Tato knížka, kterou jsme pro vás připravili, usnadní vám volbu při výběru námětu modelového kolejisti a umožní vám vybrat si právě takové, po jakém co nejvíce toužíte.

Obsahuje soubor patnácti kolejových plánků se stručnými popisy organizace provozu na nich, tj. sestavy vlaků z odpovídajících typů lokomotiv i vozů, způsobu jejich jízdy a návštění.

Při navrhování každého z plánků jsme totiž vycházeli ze zásady, aby se na postaveném modelu mohl napodobit skutečný železniční provoz co nejvěrněji. Primitivní jízda vláčků stále po jednom okruhu nemůže totiž trvale uspokojit žádného opravdového modeláře. U jednokolejných tratí si snadno pomůžete vytvořením smyčky na jednom nebo na obou jejích koncích. Smyček se nemusíte obávat, i když u dnes všeobecně používaného dvoukolejnicového systému je její elektrické zapojení poněkud složitější. Jak si při tom počítat, abyste se nedopustili žádné chyby, dozvíte se v knížce ing. Nepraše „Elektrotechnika na modelovém kolejisti“, kterou rovněž vydalo naše nakladatelství.

U dvoukolejných tratí můžete se však smyčce vyhnout, když na konci tratí kolej od sebe oddělíte a vytvoříte takzvaný vratný oblouk. Nemáte-li dostatek místa, nemusí být smyčka ani vratný oblouk vždy kruhového tvaru, a protože bývají většinou skryty, lze pro zpestření provozu doporučit i vybudování skrytého průjezdného nádraží pro střídání vlakových souprav.

Současně s výběrem námětu je nutno se rozhodnout, v jaké modelové velikosti kolejisti vybudovat. Volba této velikosti je pochopitelně ovlivněna prostorem, který máte pro stavbu k dispozici.

Na našem trhu jsou k výběru pro nejširší okruh modelářů výrobky ve třech modelových velikostech.

Velikost HO je v měřítku 1:87,
velikost TT je v měřítku 1:120,
a velikost N je v měřítku 1:160.

Nejbohatší výběr lokomotiv, vozů a příslušenství se nabízí stále ještě ve velikosti HO, ale i ve velikosti TT naleznou uspokojení i nároční modeláři. Velikost N je u nás vlastně jen v začátcích, vývoj však ukazuje, že ani zde výroba nezaostane za poptávkou.

Také nabídka sortimentu kolejiva je a ještě dlohu bude nejbohatší ve velikosti HO díky výrobkům firmy Pilz. S tímto modelovým kolejivem lze realizovat nejvěrnější napodobení staničního zhláví v přijatelných délkách. Další velkou výhodou tohoto kolejiva je možnost umístit elektrické přestavníky výhybek na té straně, kde nepřekážejí větvění kolejí. Bohatý sortiment kolejiva Pilz je v navrhovaných pláních velikosti HO náležitě využit. Zbývá ještě podotknout, že na našem trhu jsou pro železniční modeláře k dispozici také takzvané polotovary tohoto kolejiva, to jest profilové pruty kolejnic a pražcové podložky, jejichž využití skýtá mnoho dalších možností. U velikosti TT a N byla volba kolejiva u navrhovaných plánků jednoduchá vzhledem k úzkému sortimentu.

Většina plánků je pro snadnější odečítání rozměrů tištěna ve zmenšení 1:10 proti skutečným modelovým velikostem. Několik málo jich však muselo být vzhledem k formátu knížky zmenšeno. Proto jsme v přehledu kolejiva uvedli i míru jeho jednotlivých prvků v příslušné modelové velikosti, abyste si mohli do plánků zakreslit různé vlastní úpravy, popřípadě si sami navrhlí nové plánky.

Doufáme, milý čtenáři, že v této knížce najdete i vy právě ten námět modelového kolejisti, který je nejbližší vašim představám a bude nejvíce odpovídat i vašim možnostem.

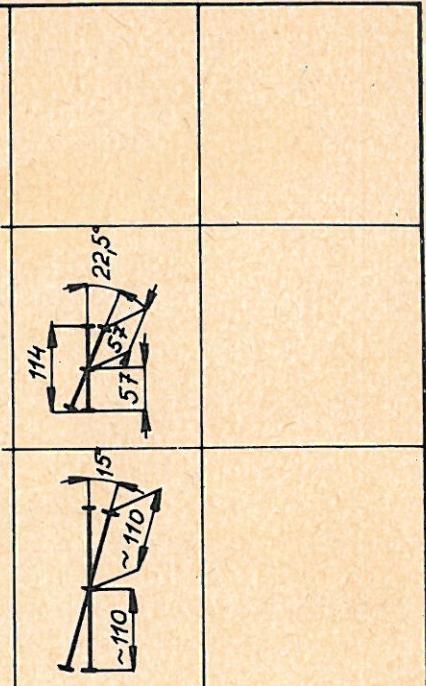
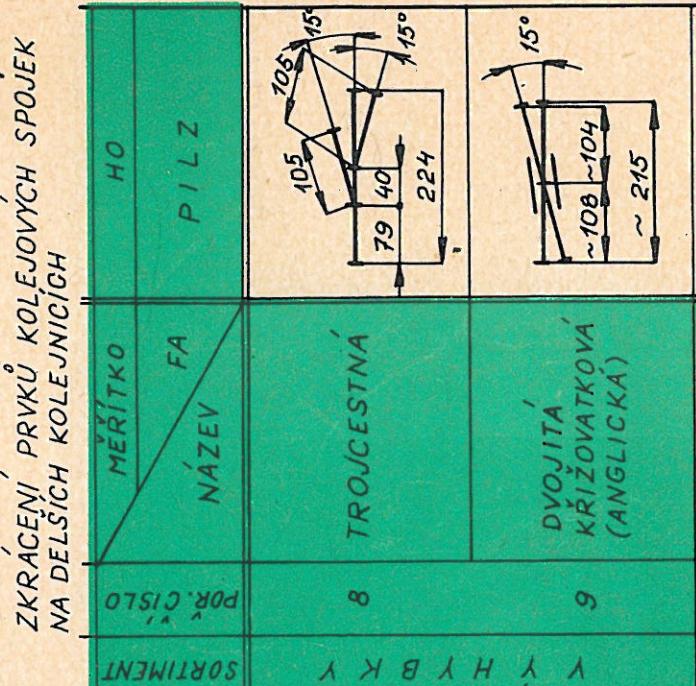
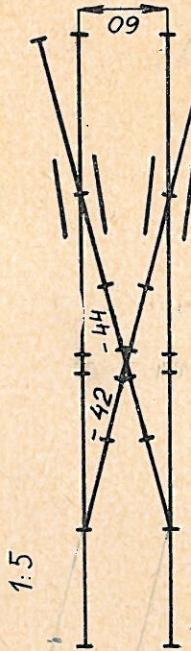
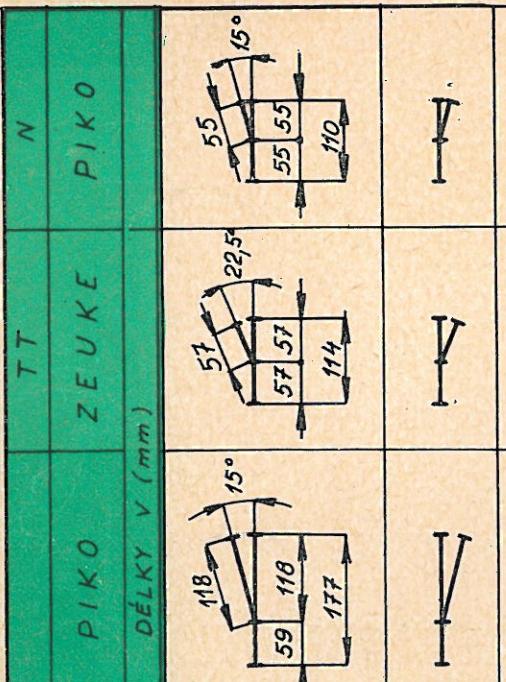
PŘEHLED PRŮMYSLOWÉ VÝRÁBĚNÉHO MODELOVÉHO KOLEJIVA

Tabulka 1

SORTIMENT POR. CÍSLO	VÝHRYBKY	FA	PI LZ	HO		PIKO	ZE UK E	PIKO	DÉLK Y V (mm)
				MĚŘITKO	NÁZEV				
1	1	NORMALNÍ LEVA							
2	2	NORMALNÍ PRAVA							
3	3	ŠTÍHLÁ LEVA							
4	4	ŠTÍHLÁ PRAVA							
5	5	OBLOUKOVÁ LEVA							
6	6	OBLOUKOVÁ PRAVA							
7	7	SYMETRICKÁ							
11	11	NORMALNÍ							
12	12	SPOJKOVÁ							

ZKRÁCENÍ PRVKŮ KOLEJOVÝCH SPOJEK
NA DELŠÍCH KOLEJNICích

SORTIMENT POR. CÍSLO	VÝHRYBKY	FA	PI LZ	HO		PIKO	ZE UK E	PIKO	DÉLK Y V (mm)
				MĚŘITKO	NÁZEV				
8	8				TROJESTNÁ				
9	9				DVOJITÁ KŘIZOVÁTKOVÁ (ANGLICKÁ)				

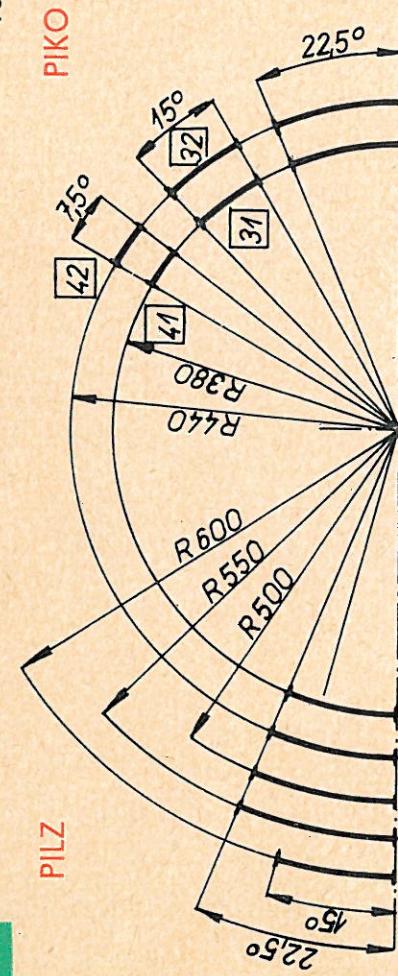

SORTIMENT: OBLIOUKOVÉ KOLEJE

7

VÝROBCE:

HO

Tabulka 2

PIKO

35 24 23 22 21 PORĀDOVĒ ČÍSLO 21/22

Tabulka 3

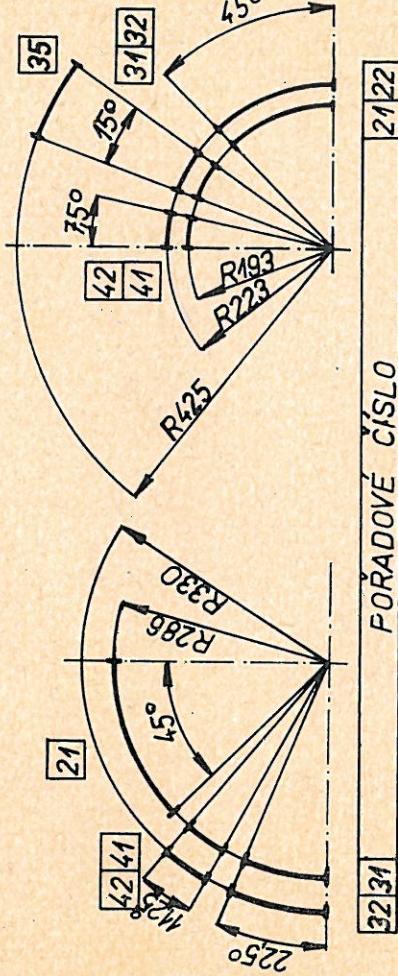
PIKO

N

TT

ZEUKE

Tabulka 3

32 31 PORĀDOVĒ ČÍSLO 21/22

Tabulka 4

PIKO

RÓVNE KOLEJE	DĚLKA KOLEJÍ V (mm)			
	POR. ČÍSLO	HO	PIKO	ZEUKE
61	210	177	228	220
62	105	118	114	110
63	52	59	57	55
64	38	107	105	106
65	23	67	—	30

ROZPOČET KOLEJIVA

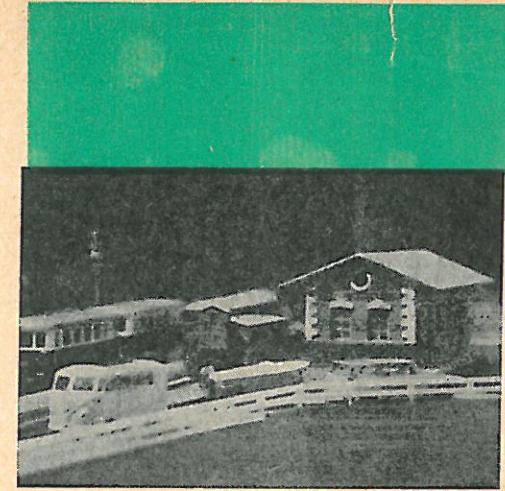
ČÍSLO PLÁNKU	MODELOVÁ VELIKOST	POŘADOVÁ ČÍSLA KOLEJIVA Z PŘEHLEDU A POČET POTŘEBNÝCH KUSŮ																				VÝROBCE						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	11	12	21	22	23	24	31	32	35	41	42	61	62	63	64	65		
1	HO	5	2										32	6			4	6			2		12	1	9	11	4	PIKO 1500×1250
2	TT	6	5										20				8	15		2			15	9	7	14		ZEUKE 1500×1000
3	HO	4	1			2	2	1	2		1	38	29	2								20	12	20	4	6	PILZ 1750×1500	
4	N	11	11											42				4	10		8	37	10	16	18	2	PIKO 1550×1250	
5	TT	6	8										13				10	38		2	2	28	8	12	18		ZEUKE 1800×1200	
6	N	6	6											8	24			4	14	10	3	5	33	11	11	8	12	PIKO 1750×1000
7	HO	10	9		6	2		1				90	44	6								66	20	10	25	15	PILZ 2700×1500	
8	TT	14	11										20				18	74		2	2	48	22	36	22		ZEUKE 2250×1500	
9	N	9	11										31	32			2	8	20	2	6	65	10	8	8	27	PIKO 1750×1250	
10	HO	10	8		4	4	4	7		1	57	111	40								167	35	60	45	15	PILZ 3750×2500		
11	TT	34	18										42				30	65		5	5	152	26	30	64		ZEUKE 4000×2600	
12	HO	5	9			2		4	3					17	23	2			1			128	16	20	25	10	PILZ 4000×1600	
13	N	29	31											8	42			4	15	25	4	8	132	15	10	30	20	PIKO 3500×1200
14	(HO) TT	3	4										13				5		1		19	4	6	14		ZEUKE		
15	HO TT	4	1		2	2	1					16	40			8		6	4		36	3	9	12	6	PILZ / ZEUKE 2850×1750		

Tabulka 5

SYMBOLY

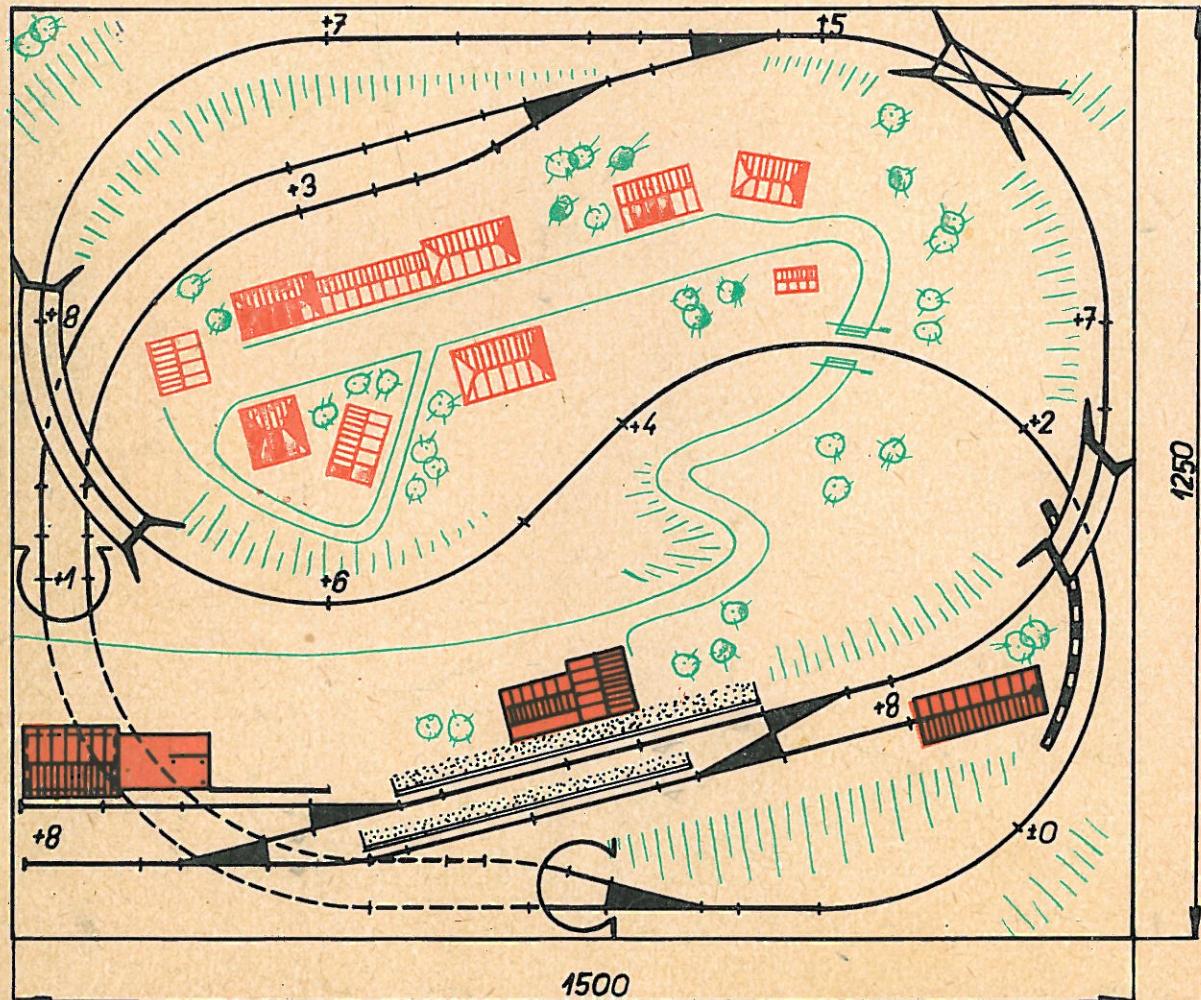
Tabulka 6

	Budovy
	Skladiště s rampou
	Tunelové portály
	Opěrná zed'
	Nástupiště se zvýšenou hranou
	Nástupiště sypané
	Nákladiště
	Nechráněný želez. přejezd
	Chráněný želez. přejezd
	Jehličnaté stromy
	Listnaté stromy
	Křoviny
	Ocelový most
	Betonový most
	Točna

PLÁNKY

1

1 HO. Námětem tohoto plánu je místní dráha, na jejímž začátku je dvoukolejná smyčka, skrytá pod krajinou, a na konci malé nádraží. Uspořádání kolejisti se smyčkou nám umožňuje bez velké manipulace střídat dva až tři vlaky pro jízdu zpět. Ústředním prvkem kolejisti je malé koncové nádraží příjezdového typu s kusem přilehlé trati. Zbytek trati mizí pod povrchem krajiny vstupem do tunelu. U příjezdového nádraží se předpokládá zaústění trati na obou jeho stranách. Smyčka a předjížděcí kolej jsou prvky pomocné pro snadnější znázornění železničního provozu na modelovém kolejisti.

Skutečných drah, které odpovídají tomuto námětu, je u nás velmi mnoho. Spojují odlehlejší místa s hlavními tratěmi a nejsou zpravidla delší než 40 km. Jako příklad lze uvést tratě: Čelákovice-Mochov, Olbramovice-Sedlčany nebo Choceň-Litomyšl.

Podle nároků na přepravu osob a nákladů jsou tyto tratě vybaveny jak vozidlovým parkem, tak i zabezpečovacím zařízením.

Při slabší osobní přepravě nebo při nepříliš strmých sklonových poměrech tratí se uplatňují motorové vozy s jedním až dvěma lehkými přívěsnými vozy. Je-li pravidelných cestujících více, přepravují se dnes ještě vlaky taženými parními lokomotivami. Kromě prostornejších osobních vozů je v nich i více míst pro přepravu zavazadel ve služebním voze. Není-li přeprava nákladů příliš náročná, zařazují se do těchto vlaků i nákladní vozy, a pak jim říkáme vlaky smíšené. Je-li nákladu více, přepravují se odděleně v nákladních vagonech, třeba několikrát denně.

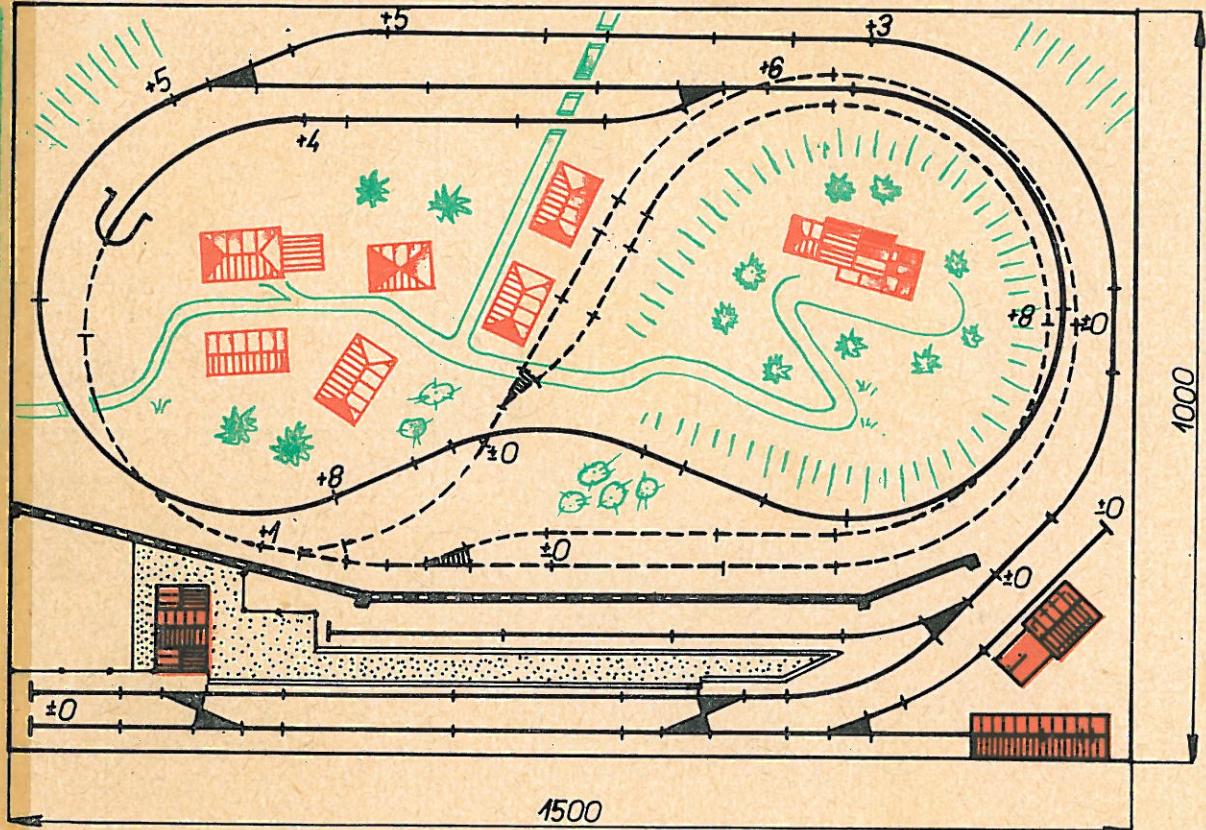
I na těchto tratích, z modelářského hlediska jednoduchých, může být provoz velmi zajímavý. Odpovídající modely provozního parku sice též se neseme, spokojíme se však modely podobnými. Pro rozdíl HO, v kterém je kolejisti navrhováno, lze např. použít modelů motorových vozů VT 135 a přívěsu k nim, modelů malých parních lokomotiv řad BR-89, BR-80, BR-64, BR-75, BR-91 a T-211. Z osobních dvounápravových vozů je k dispozici celá řada modelů. Našim podmínkám však nejlépe využívají modely starších osobních vozů s otevřenými i zavřenými plošinami a malý služební vůz (jeden až dva kusy). Nákladní vozy je možné volit podle záliby nebo podle skutečného vzoru. Dábáme však na to, abychom zde nejedzíli s modely těžkých nákladních vozů (s vyššími nápravovými tlaky), protože místní dráhy jsou schopny unést jen menší záťaz.

Pro toto kolejisti zvolíme tedy například jeden motorový vůz s přívěsným vozem, parní lokomotivu BR-89, jeden malý služební vůz, tři osobní vozy a asi šest až osm různých nákladních vozů. Parní lokomotiva táhne buď osobní, nebo nákladní vlak.

Pro běžnou údržbu a zbrojení lokomotiv je v koncovém nádraží místní dráhy zpravidla lokomotivní depo aspoň s jedním stáním, a přestože mnoha již zanikla, na našem kolejisti je budeme udržovat v provozu.

Při plánování provozu podle modelového grafiku je nutno dbát, aby byly vždy dva vlaky na skrytých kolejích smyčky a třetí v nádraží. Vlak ze smyčky by měl vjet do nádraží až tehdyn, když je tamější vlak připraven k odjezdu. Po příjezdu vlaku ze smyčky vlak připravený v nádraží co nejdříve odjede zase do smyčky, aby vlak, který zjel, mohl provést buď obsluhu skladiště kolejí, nebo manipulaci k odjezdu, tzv. otočení. Nádraží má, jak je zřejmé, jen dvě dopravní kolejí. Manipulace v něm je za přítomnosti dvou vlaků obtížná, a proto s ni raději počkáme až po ziskání provozní praxe.

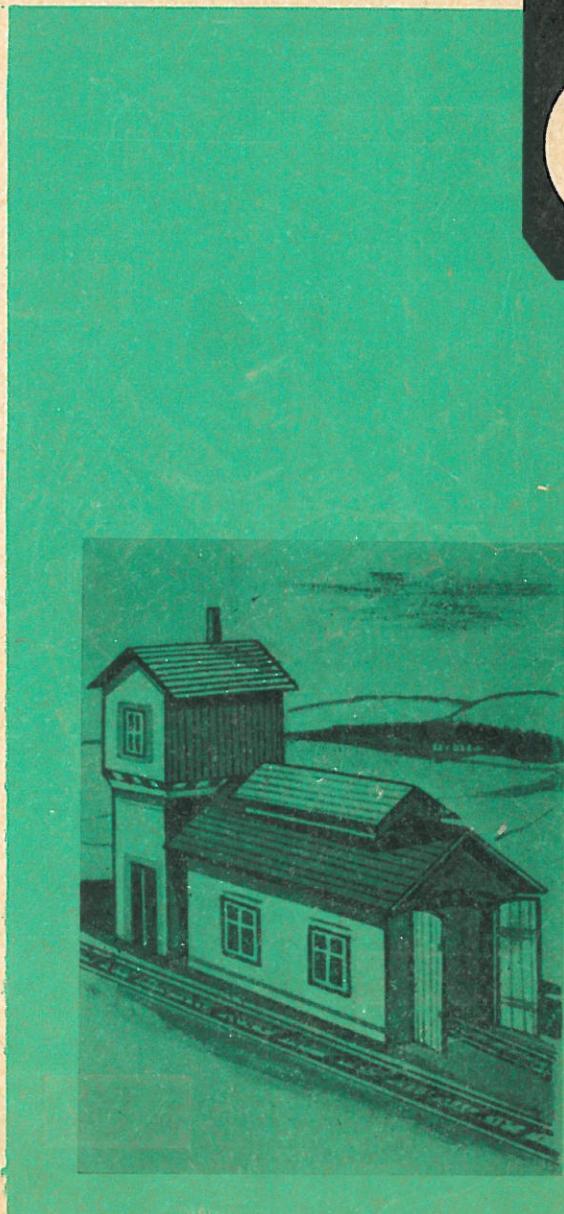
Vjezd do nádraží zabezpečujeme lichoběžníkovou tabulkou, mechanickým (jednoramenným) nebo světlenným návěstidlem. Odjezdové návěstidlo v tomto případě zpravidla nepoužíváme.

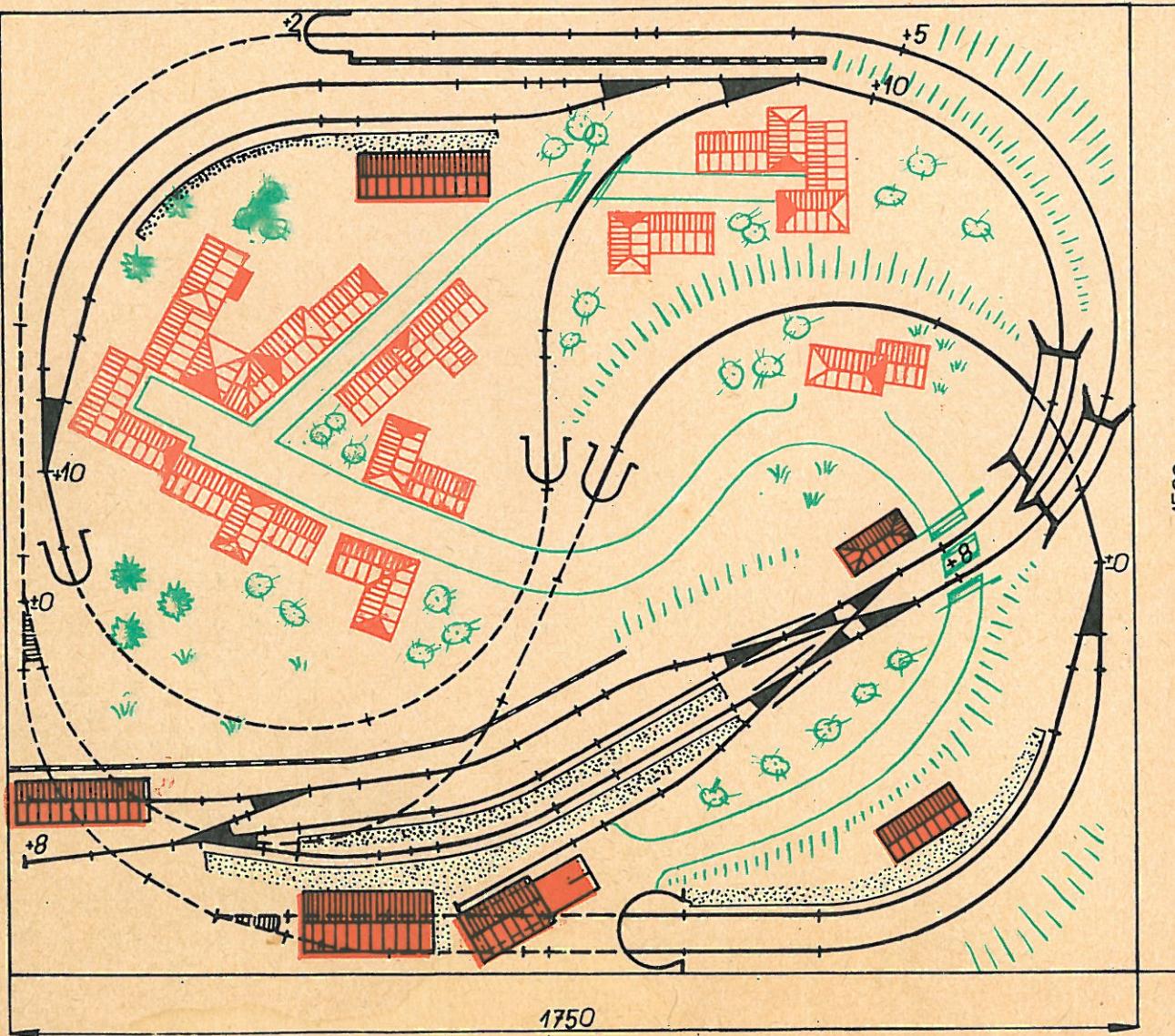
2 TT. Plánek uvedený pod tímto číslem je motivován obdobně jako předešlovi. Volbou měřítka TT se však získá poněkud větší prostor, v němž je již možné například znázornit volnou trať v kolejovém oválu a prodlužovat jízdní dobu vlaku v krajině jeho několikerým projektem. Z oválu vystupují opačným směrem orientované odbočky, z nichž jedna vede do skryté smyčky s předjížděcí kolejí představující začátek místní dráhy, druhá pak do koncového nádraží, v němž na rozdíl od předešlého plánu přibyla další dopravní kolej, byť kusá. Z této kolejí mohou vlaky nejen odjíždět, ale mohou na ní v některých případech i přijíždět. Tím se pochopitelně zvětšíly jednak provozní možnosti, jednak ulehčila manipulace s vlaky.

Na tomto modelu můžeme zařadit do provozu již tzv. přímé rychlikové vozy nebo lehké rychlinky. Ze sortimentu velikosti TT se nabízí poněkud více modelů trakčních vozidel ČSD, které se pro tuto trať dobré hodí. Jsou to modely T 334, T 435 (T 458), z parních lokomotiv pak modely DR, BR 81 a BR 92. Rovněž modely osobních vozů, např. starých vozů býv. pruských drah, které budou u nás na trhu ve velmi hezkém provedení, nebo moderních rychlikových vozů budou tomu typu kolejíště dobře vyhovovat.

Pro signalizační zabezpečení je možné vyjít ze zásad uvedených v plánu 1.

3

3 HO. Uspořádání kolejističky podle tohoto plánu představuje určitou zvláštnost, která se v sítí drah ČSD také vyskytuje. Je to tzv. úvraťové nádraží, s nímž se můžeme setkat například na trati Chrast u Plzně–Radnice.

Do tohoto nádraží zaústují obě části trati z jedné strany (v jednom zhlavi). Všechny vlaky, pokud jedou v celé trati, musí zde proto dělat úvrat. To znamená, že lokomotiva musí být připojena na opačný konec vlaku. Křížují-li v takovém nádraží navíc dva vlaky, vznikají velice zajímavé dopravní situace. Proto je zakresleno na plánu toto nádraží jako úvodní prvek.

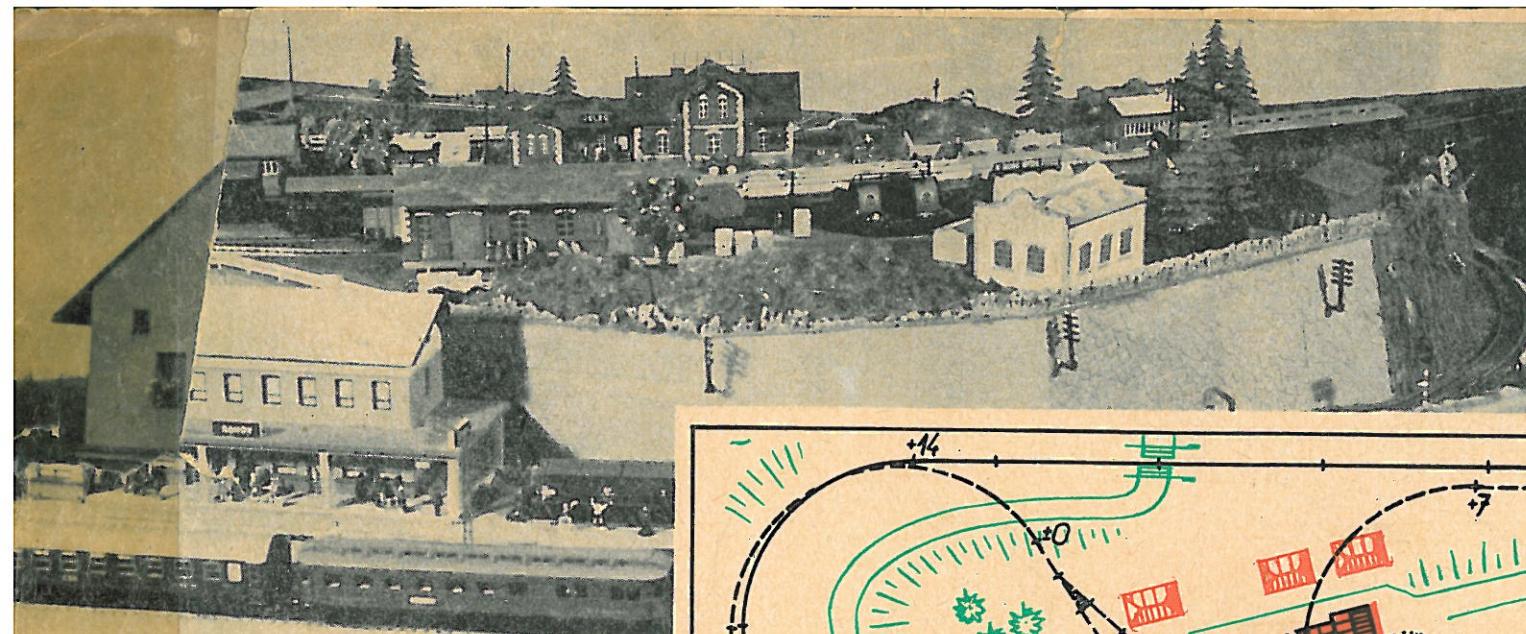
Obě větve trati vybíhají opět do smyček v nestejných úrovních. Pro střídání vlaků jsou obě smyčky doplněny kolejemi určenými k předjízdění.

Uvažovaná trať je místního charakteru, a proto také provozní park můžeme volit jakoukoliv.

Plánek je kreslen pro kolejivo od firmy PILZ, která ho vyrábí z geometrického hlediska v bohatém sortimentu. Plánek zaústění obou částí trati je ve zhlavi použita kombinace dvou normálních výhybek 13° (jedné levé, jedné pravé), křízovatky 30° a dvou dvojitých anglických křízovatkových výhybek, aby zhlavi nebylo příliš dlouhé. Pro vzdálenost mezi osami kolejí v nádraží (60 mm) musí se všechny tyto prvky upravit (poněkud zkrátit). Ponecháme-li je v původním stavu, zvětší se vzdálenost mezi spojovanými kolejemi v nádraží na 84 mm. Na opačném zhlavi je použita tzv. trojcestná výhybka, která rovněž umožňuje zhlavi zkrátit. Skidáštěná kolej je jen kusá. V malém pobočném depu se zbrojí lokomotivy určené pro službu na této trati.

K zabezpečení jsou vhodná mechanická návěstidla. Odjedzová návěstidla nemusíme zařazovat. Když, pak dvouramenná (1. rameno = jízda prům., 2. rameno = jízda křížem).

Provoz a křízování na tomto kolejističce probíhají zpravidla tak, že vlaky postupně vjedou prům. ze svých směrů do nádraží. Po zastavení se lokomotivy odvísí a po třetí kolejí se přesunou na opačné konec svých vlaků. Po ukončení této manipulace oba vlaky odjízdějí postupně křížem do svých směrů. Manipulace odpadne, jsou-li zařazeny do provozu motorové vlaky s motorovými vozy na obou koncích.

4 N. Volbou této modelové velikosti lze získat na přibližně stejné ploše značné možnosti pro realizaci naších představ.

Návrh kolejště vychází také z motivu místní jedno-kolejně dráhy se dvěma nácestními nádražími. Začátek a konec trati je tentokrát představován nádražím skrytým pod terénem, jež je s oběma nácestními nádražími v krajině spojeno trati tak, že trat vytváří jakési deformovaný okruh. Ze skrytého nádraží vychází zejména obou stranách odbočky, vytvářející smyčky pro umožnění přejezdu trati oběma směry, aby se provedl přiblížil co nejvíce skutečnosti.

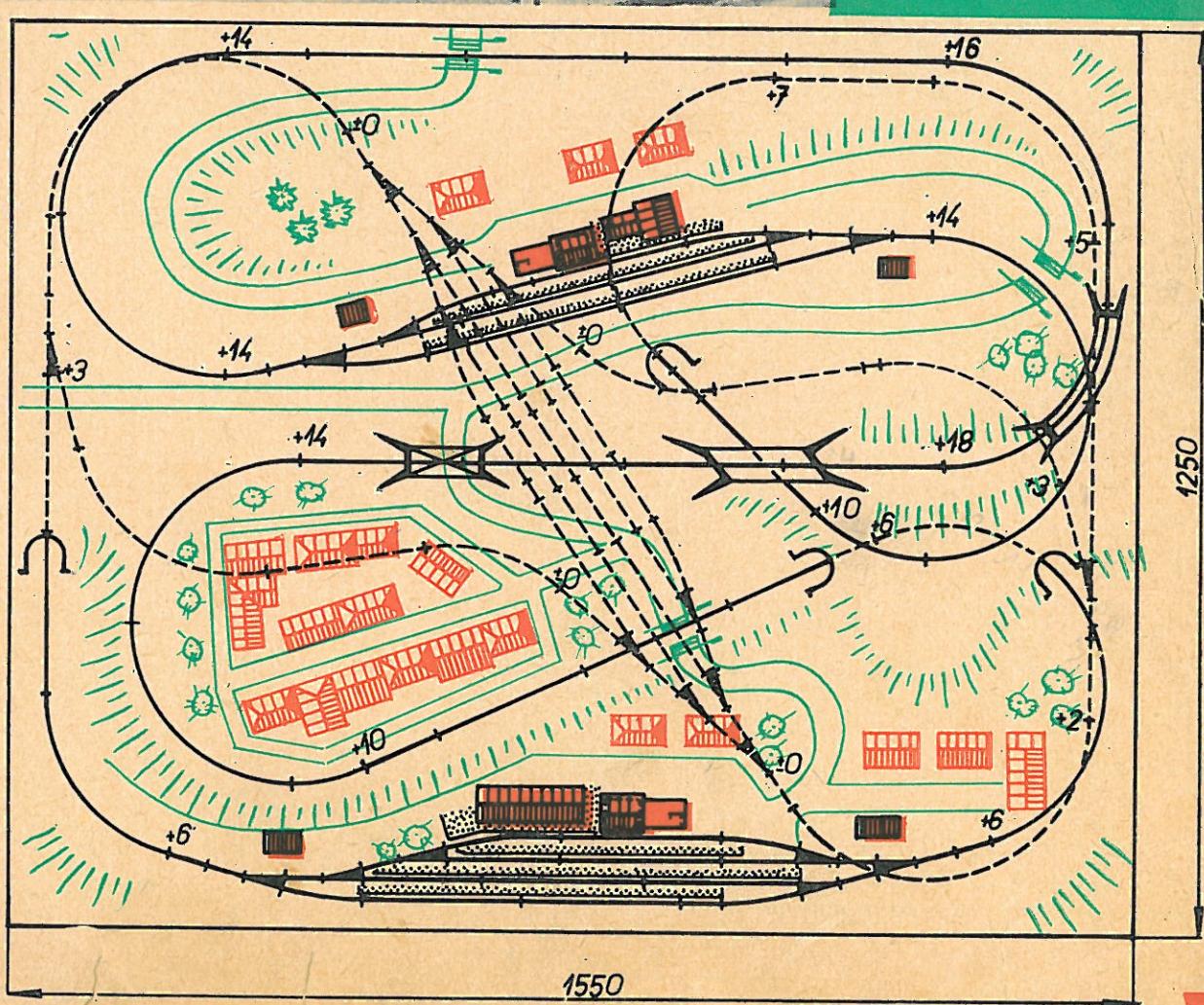
Vlaky připravené ve skrytém nádraží je tedy možno bez značné manipulace vypravovat na trať oběma směry podle grafikonu.

Ve větším nádraží (se čtyřmi kolejemi) v krajině se mohou setkat (křížovat a předjíždět) tři vlaky najednou, například dva osobní a jeden nákladní. V menším nádraží se mohou setkat pouze dva vlaky, protože má k dispozici jen dvě dopravní kolej. Jedna kolej v obou nádražích je vždy určena k odstavování nákladních vozů po nakládku a vykládku. Lokomotivní dílo se nemusí stavět, protože jde o nácestná nádraží pro křížování a předjíždění. Odstavné kolejnice (skladiště) obsluhují lokomotivy projíždějících nákladních vlaků.

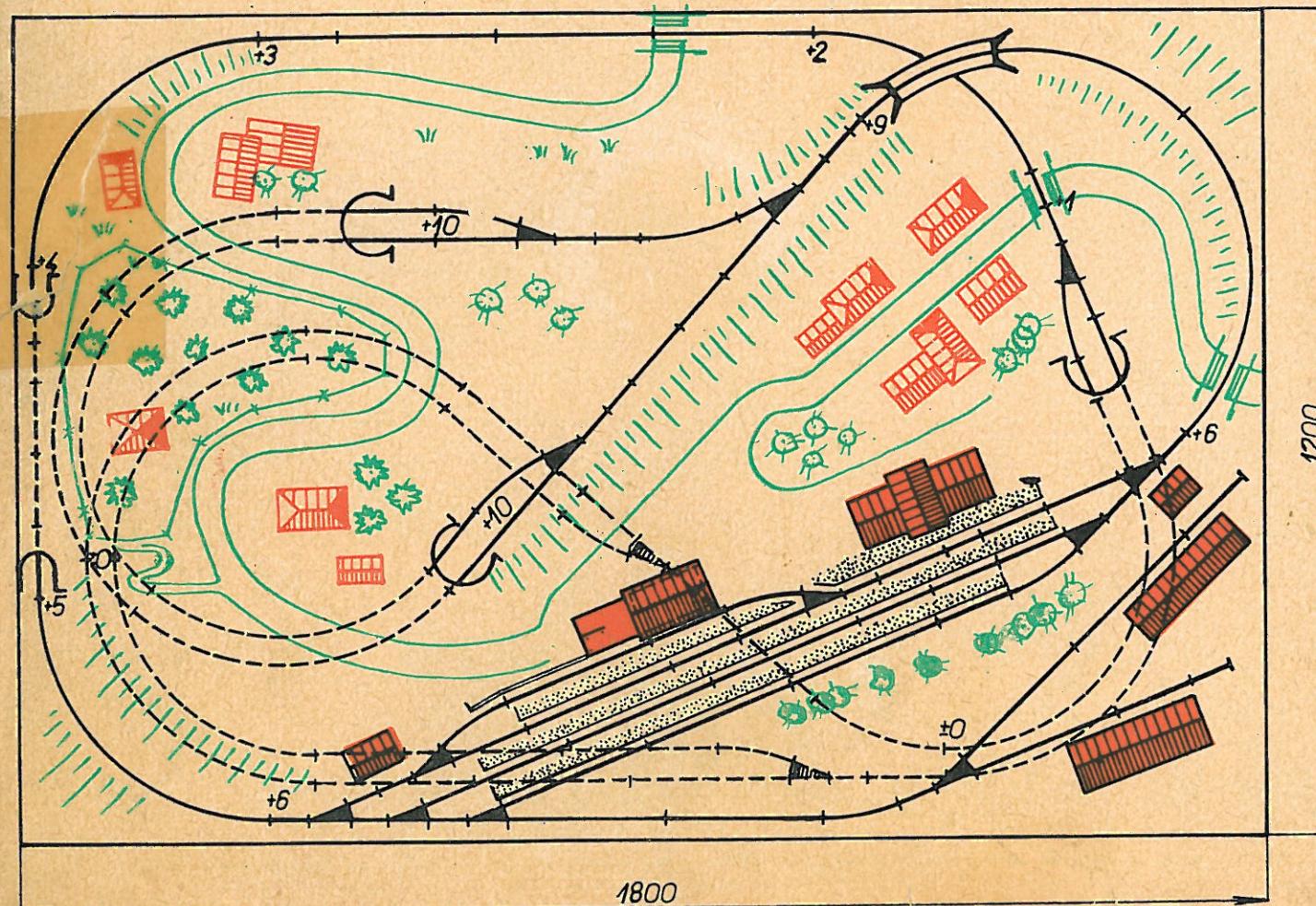
Délka trati mezi oběma nácestnými nádražími je již značná, takže kdo rád sleduje jízdu vlaku krajinou, bude jistě spokojen, stanet-li se majitelem takového kolejníště.

Pro provozní park zatím nebyl bohatý výběr. Nové katalogy pro nás dostupných výrobců však napovídají, že sortiment se rozšiřuje, zejména pokud jde o osobní vozy a trakční vozidla.

Kromě těžkých lokomotiv a dlouhých rychlikových vozů můžeme zadat k provozu vše, co dostaneme koupit. Obě nácestná nádraží jsou z trati kryta mechanickými vjezdovými návěstidly. Odjezdová být nemusí. Zatím si však návěstidla velikosti N budeme muset vyrobit sami, pokud to dokážeme, protože na trhu nejsou.

5

5 TT. Na kolejisti postaveném podle toho-
to plánu je možné zařadit do provozu
všechny dosažitelné modely uvedené veli-
kosti. Motivem je nádraží s tovární vleč-
kou na jednokolejně hlavní trati. Trať po-
kráčuje z nádraží oběma směry do smyček
umístěných v různých rovinách. Ve smyč-
kách jsou připojeny předjížděcí (nebo vy-

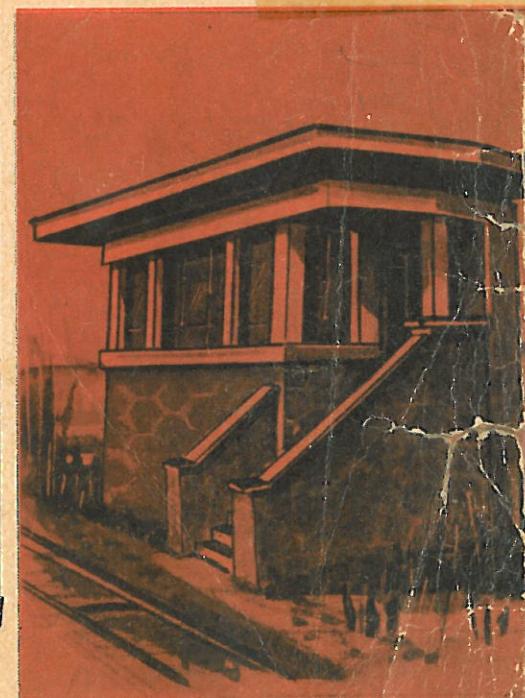
čkávací) koleje pro střídání vlaků. V dolní
smyčce je možné umístit na každé kolej
dva vlaky.

V nácestném nádraží jako ústředním prv-
ku kolejisti je možné současně setkání
tří vlaků. Kratší kolej je určena jako skla-
dištění. Delší dopravní kolej umožňuje pro-

jezdění vlaků, s kterými s
hlavních tratí, tedy i odle tohoto
o čtyřech vozech.

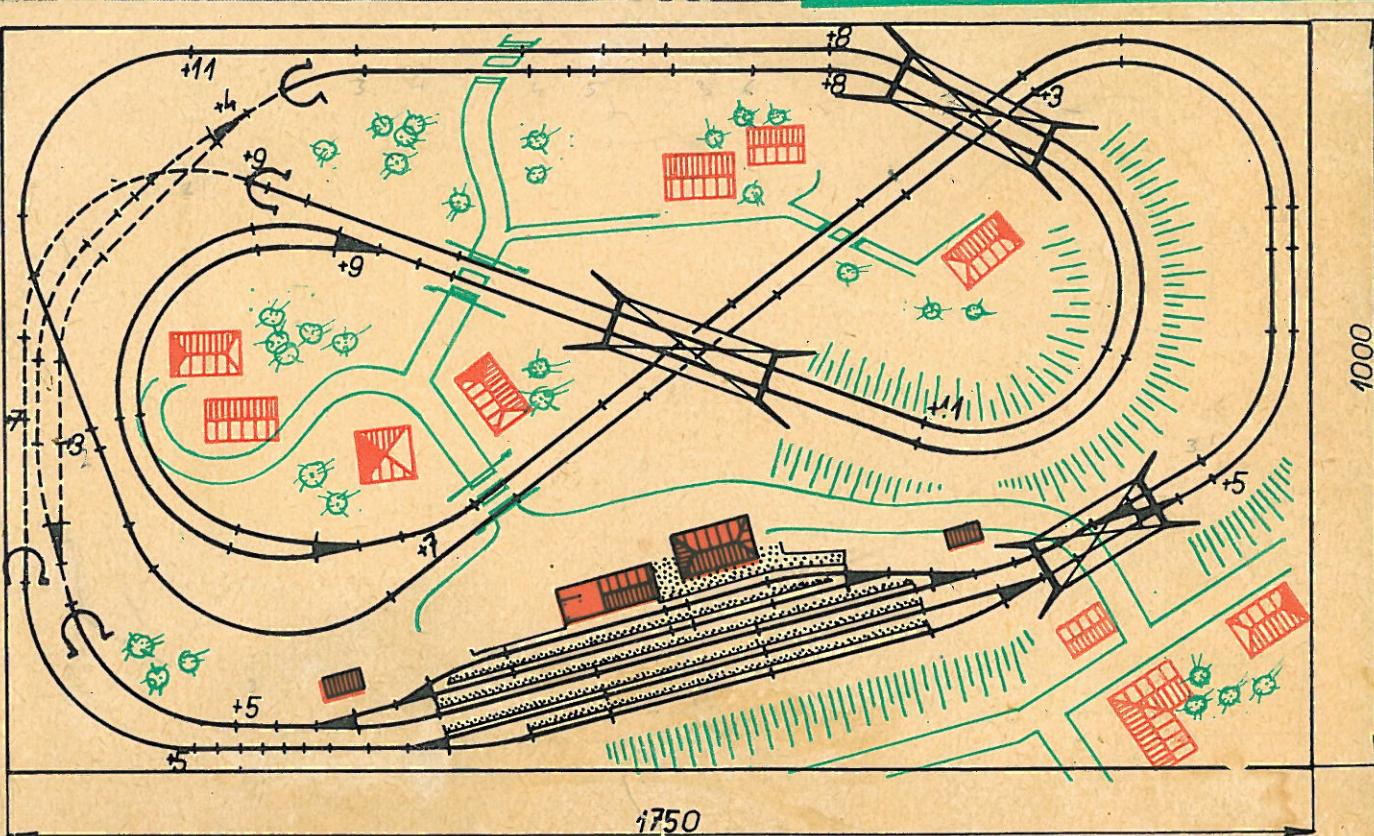
Vlečka se ještě dále větví a můžeme
uvedené uspořádání skýtá u Plzne-
nosti posunu.

K vybavení nádraží návěstidla budou průmyslově vyráběna a všechny
věstidla, nebo, dokážeme-li musí zde
světelná vlastní výroby (se čtyřmi loko-
mi světly). Jako vjezdová návěstidla
měla být použito mechanická ráži na-
nebo světelná návěstidla (se čtyřmi světly).
Odjezdová návěstidla lze počítat
každé dopravní kolej obou směrů
nebo jako skupinová, to je na každé
straně nádraží jedno pro všechny tři ko-
leje, vždy jednoramenná nebo se
světly. U vzdálenějších dopravních kolejí je
potřeba pro skupinové návěstidlo umístit
vždy upravo upozorněvadlo.

KŘIMICE

6

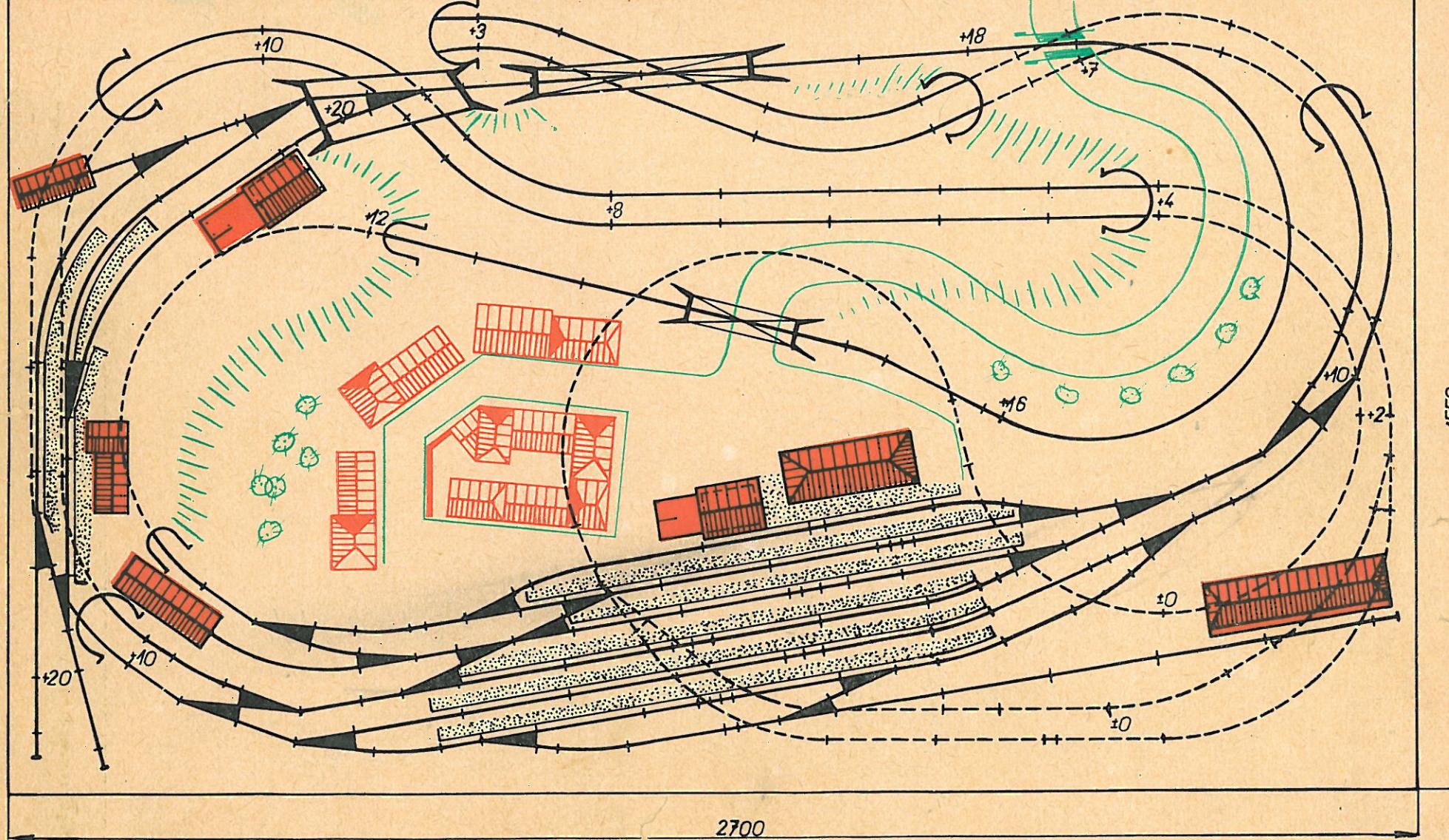

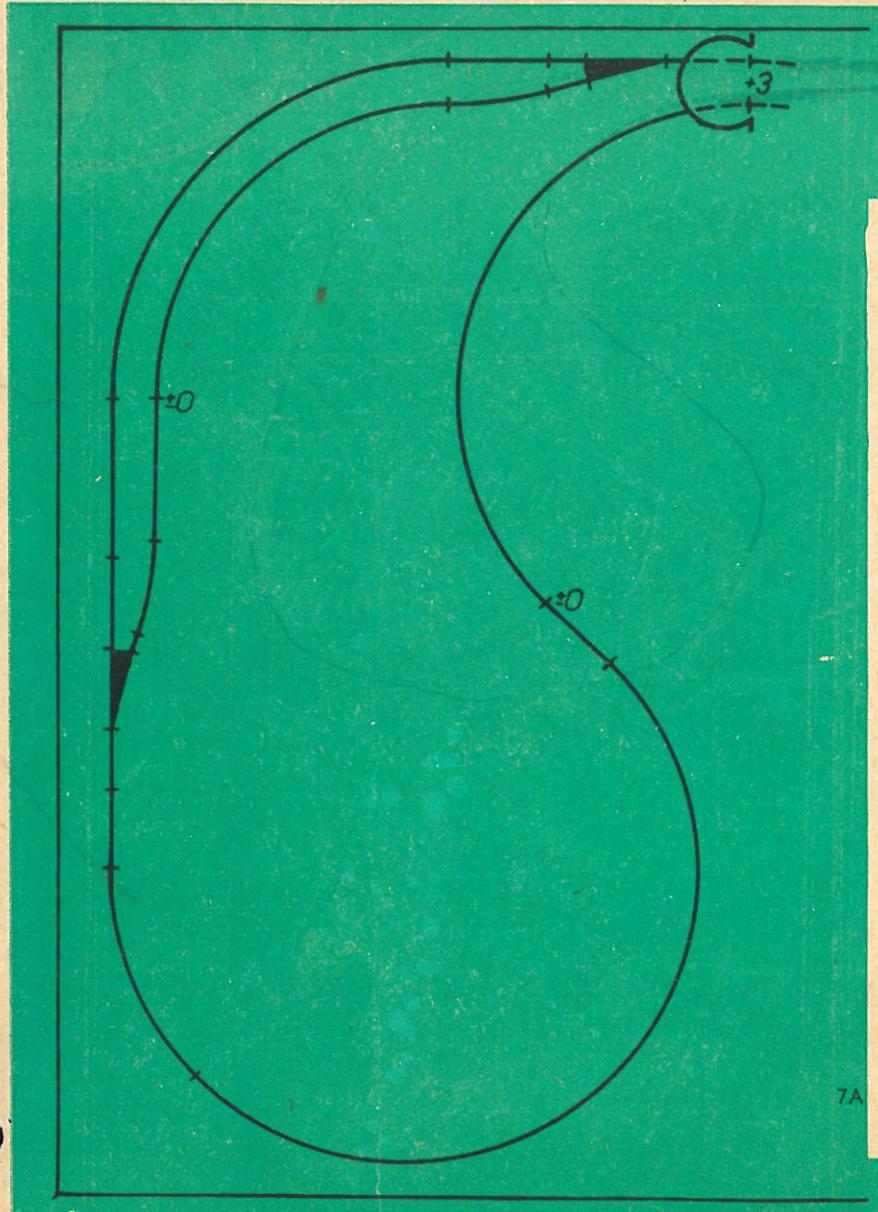
6 N. Plánek je určen zejména pro modeláře, kteří rádi hodně jezdí. Jde o dvoukolejovou hlavní trať s menším nácestním nádražím umožňujícím projíždění vlaků oběma směry. Aby se mohla obsluhovat skladistní kolej ze směru jízdy vpravo, je na pravém zhlaví zařazena kolejová spojka. Pozor! Musí být u obou kolejnic vodivé přerušena. Uvedené uspořádání je vlastně deformovaný okruh, k němuž jsou v levé části připojeny kolejky pro předjíždění.

Pozvoz na tomto kolejisti organizujeme tak, aby všechny vlaky jezdily po okruhu jedním směrem, a to vpravo. Tím dosáhнемe také toho, že mohou nádražím projíždět vlaky oběma směry.

Do provozu zařadíme všechny modely, které dostaneme koupit. Při sestavování souprav však přece jen přihlédneme ke skutečným vzorům.

Ke krytí nádraží jsou třeba dvě vjezdová a čtyři odjezdová návěstidla (pro každý směr dvě a dvě). Na volné trati lze vzhledem k jejím delším úsečkám podle možnosti umístit oddílová návěstidla.

7A

7 HO. Pro stavbu tohoto kolejisti je třeba získat již poněkud větší prostor. Potom však asi mnoho místa nezbude pro pohyb okolo kolejisti. Za předpokladu, že je situujeme do rohu místnosti pravým vzdálenějším rohem, je vhodné pokud možno všechna nádraží umístit na přístupných krajích, tedy vpředu a vlevo, třeba i do několika patr. V tomto případě by vznikla na levé straně poněkud nepřehledná změř kolej. Z tohoto důvodu je část kolejisti položena v této části v nejspodnější rovině nakreslena zvláště jako plánek 7A.

Námětem pro navrhované uspořádání je odbočné nádraží ležící na dvoukolejně hlavní trati, vytvořené deformovaným okruhem. V otočných částech okruhu jsou přiřazeny kolejí pro střídání vlaků hlavní trati.

Z nádraží odbočuje ještě trať místní dráhy, končící v malém nádražíku se třemi kolejemi, podobně jako je tomu u plánu 8, a dále ještě vlečka do závodu.

Kromě hlavních dopravních kolejí je v nádraží po jedné směrové kolej pro předjíždění a jedna kolej pro vlaky místní dráhy. První kolej před odbočovací budovou je skladiště, kolej na opačné straně slouží pro obsluhu vlečky. Mezi oběma tratěmi je u tunelu depo s jedním stáním pro lokomotivu místní dráhy. Kolejové spojky obou hlavních kolejí jsou vybudovány na obou zhlavích, a to vzhledem k odbočné místní trati. Na místní trati mohou být totiž vedeny i přímé vlaky z hlavní trati.

Na kolejisti může být realizován modelový provoz v plném rozsahu a v nejrůznějších variantách. Použijte můžeme všechna trakční vozidla i vozy, které máme k dispozici. Máme-li elektrické lokomotivy, je vhodné ale spoj hlavní trať vybavit trolejí. Provoz je v tomto případě dobré zabezpečit světelnými návěstidly, a to buď průmyslově vyráběnými, které ovšem neodpovídají našim signálním soustavám, nebo vlastní výrobě podle signální soustavy CSD. K výrobě stačí trubičky od propisovacích tužek, prázdné nábojnice malorážky a kousky mosazného plechu tloušťky 0,5 mm.

Hlavní trať je vhodné vybavit tzv. AUTOBLOKEM, který zabezpečuje automaticky v každém oddílu trati přítomnost jednoho vlaku. Jak na to, zjistíte v modelářské literatuře, např. od ing. Nepraše.

8

8 TT. Kolejiště navrhované na tomto plánu tvoří přechod k složitějším kolejím, na kterých řídí provoz již více osob. Zde je námětem jednokolejná hlavní trať s nádražím, z kterého odbočuje kratší místní trať. Na místní trati je zastávka s nákladištěm a trať končí v malém nádražíku typu uvedeného v pláncích 1 a 2. Hlavní trať vychází z odbočného nádraží oběma směry a mízí pod krajinou do smyček. Ve smyčkách jsou opět přidány kolejky pro střídání vlaků, a to v jedné dvě kolejky a ve druhé jedna kolej. Vlaky musí jezdit oběma směry.

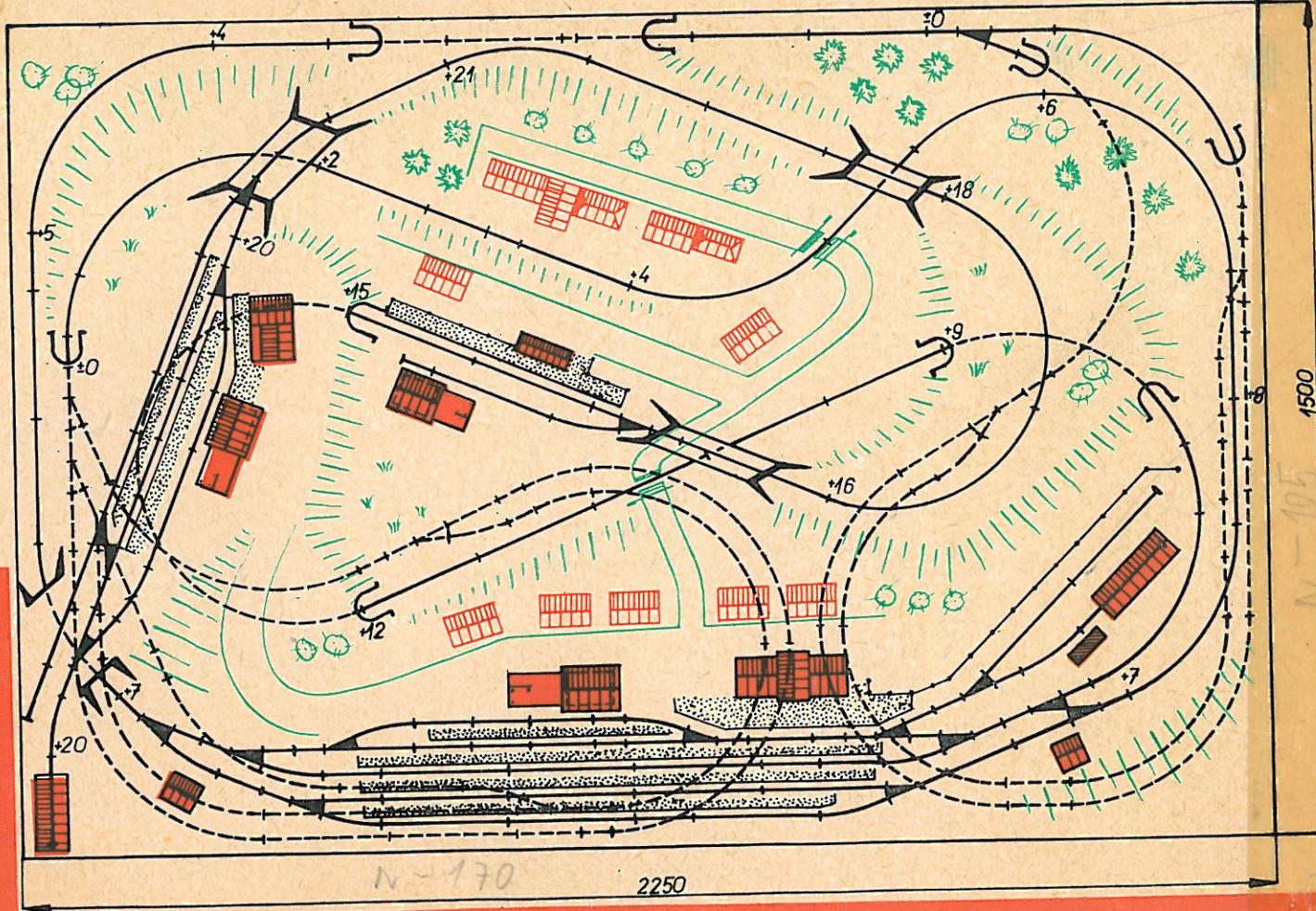
Odbočné nádraží má čtyři dopravní kolejky, skladističní kolej, odstavnou kolej vedle depa a depo s jedním stáním. Z hlavní trati jsou přistupné všechny kolejky, z místní trati dvě dopravní kolejky a skladističní kolej.

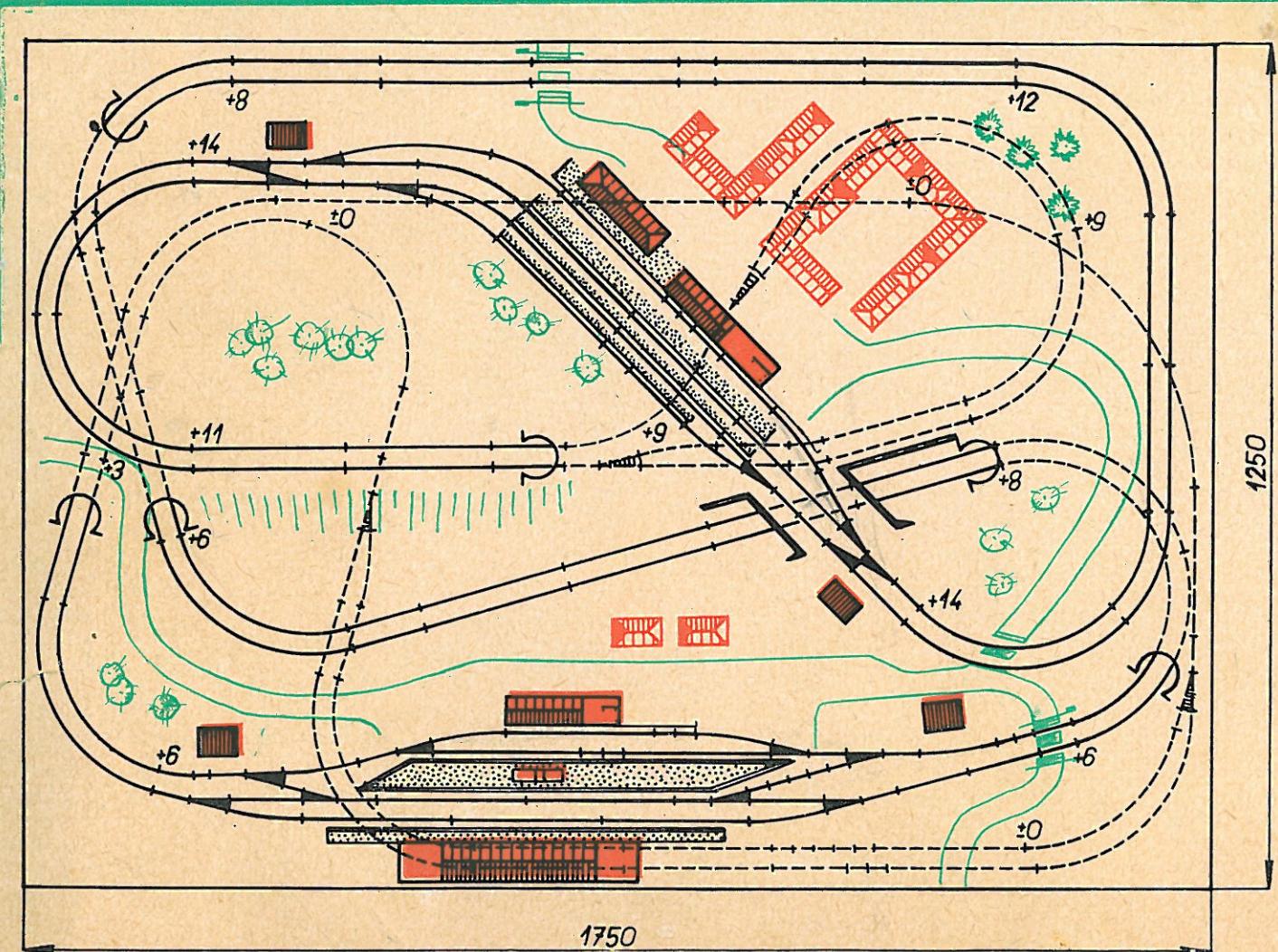
Koncové nádraží místní dráhy má dvě dopravní kolejky, kolej skladističní a odstavnou. Kmenová kolej končí v depu s jedním stáním.

Do provozu můžeme zařadit všechny modely, které máme k dispozici, ovšem se zřetelem ke skutečným poměrům. Protože však ústředním prvkem kolejjiště je celá místní trať s odbočným nádražím, budeme věnovat více pozornosti výběru provozního parku pro ni. Zde by byl velice vhodný motorový vůz s jedním či dvěma přívěsy, které výrobce pro modeláře připravuje.

Po hlavní trati budou jezdit zejména „přípoje“ a v tom případě na řízení celého provozu postačí pouze jedna osoba.

Zabezpečení návěstidel by mělo být úplné na hlavní trati, tj. na vjezdu a odjezdu všech směrů. Na místní dráze můžeme zajistit návěstidlem pouze vjezd do koncového nádražíčka. Dlouhé trasy hlavní trati volají po zařazení oddilových návěstidel.

9 N. Kolejiště na tomto plánu představuje dvoukolejnou trať se dvěma nácestnými nádražími, z nichž každé je poněkud jinak uspořádáno. Větší znázorňuje nádraží města s ostrovními krytými nástupišti a s cílem osobní dopravy. Nákladní doprava je slabší, většina nákladních vlaků projíždí. Zhlaví jsou uspořádána způsobem typickým pro Rakouské spolkové díráhy. Předjížděcí kolej je jenom jedna pro oba směry, a aby nedocházelo ke krájení hlavních dopravních kolejí, je umístěna mezi nimi.

Bohužel sortiment výhybek v tomto měřítku pro nás dosažitelný neumožňuje dostatečnou plynulost rozvětvení zhlaví. Pro představu však jistě dobre poslouží uspořádání, jak je uvedeno na plánu. Čtvrtá kolej je skladisti. Vzor druhého nádraží lze nalézt i na našich tracích, například nádraží Stará Boleslav před elektrizací.

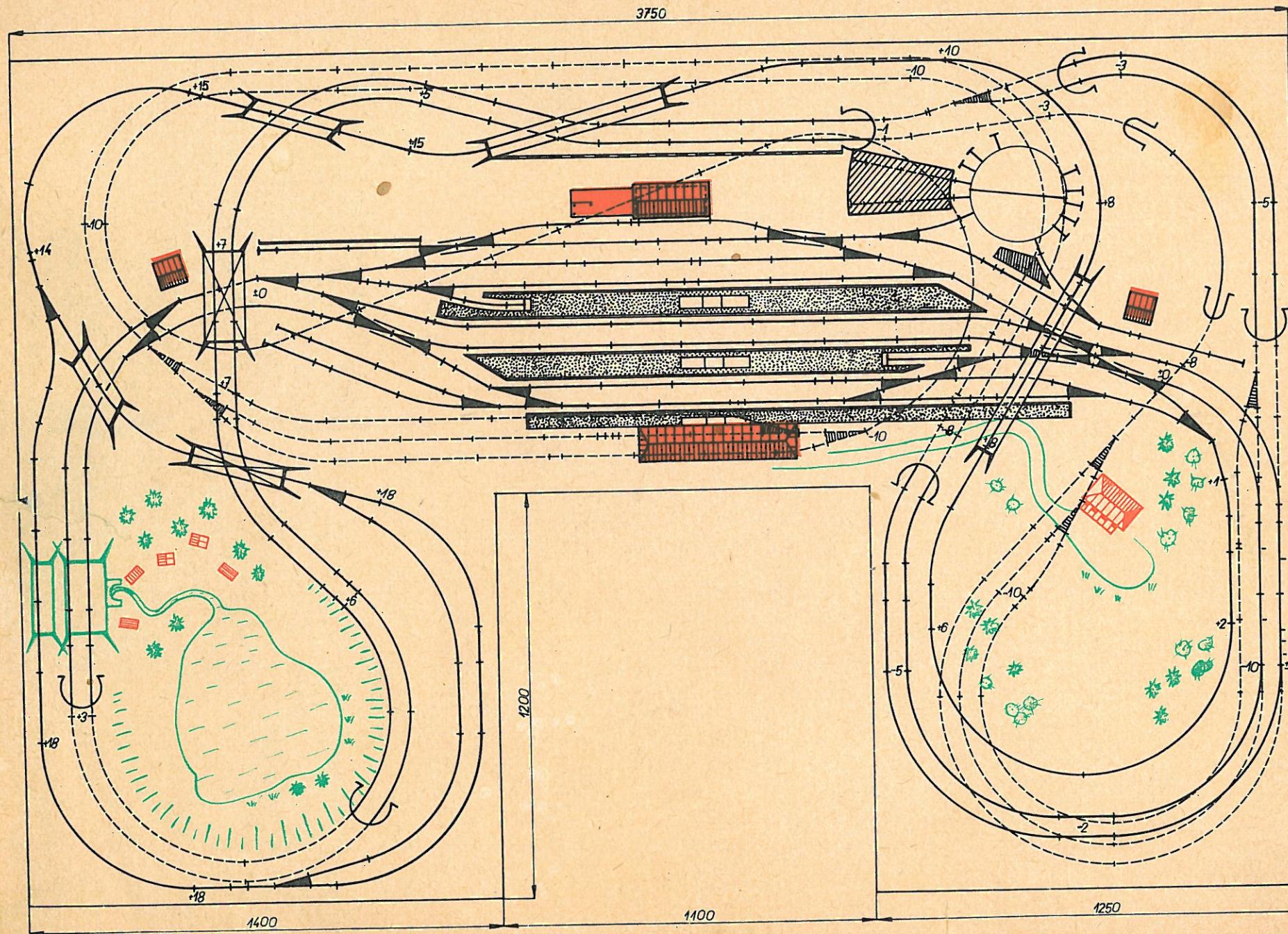
Kromě hlavních dopravních kolejí je zde na vzdálenější straně od odbavovací budovy také jediná kolej pro předjíždění. Na blížejší straně je jedna kolej skladisti pro vykládku a nakládku. Nevýhodou je, že vlaky, které mají na předjížděcí kolej zajet zprava, kříží hlavní kolej v „pačném“ směru. Obdobně je tomu i při výjezdu z této kolejí stejným směrem. Další nevýhodou je nutnost vytahovat při posunu na pravém zhlaví posunující díl na protisměrnou kolej, což má také vliv na umístění vjezdového návěstiida zprava.

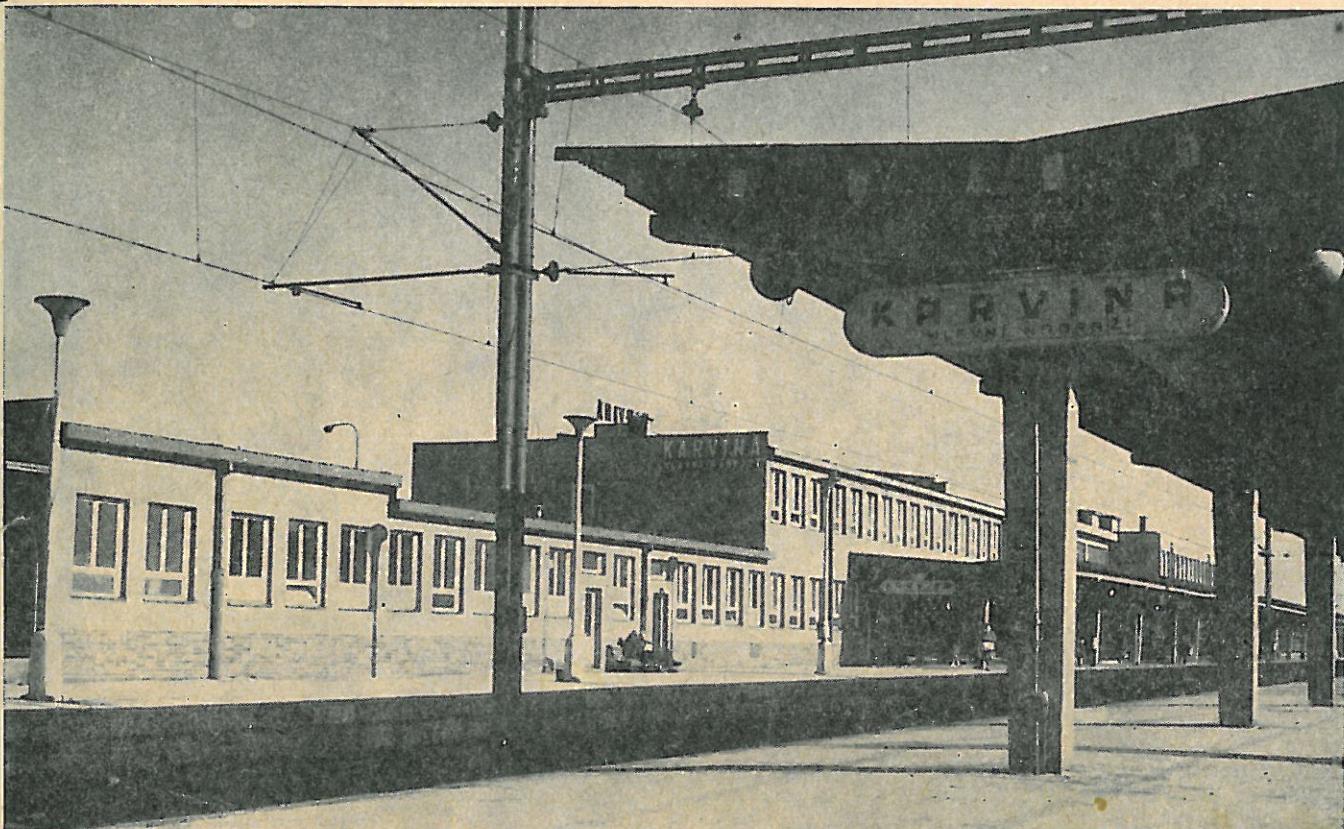
I přes uvedené nevýhody je však provoz na tomto kolejisti pro modeláře zajímavý.

Dopravní možnosti bychom mohli do určité míry zlepšit přidáním kolejových spojek opačně orientovaných. Pak by byly všechny tři dopravní kolejí použitelné v obou směrech.

Trať z obou nádraží pokračuje do neuvařených okruhů, kde jsou přidány kolejí pro přidání. Spolu s tratí mezi nádražími vytváří opět deformovaný uzavřený okruh. Všechny vlaky pojedou prakticky jedním směrem po okruhu, a přesto nádraží budou projíždět oběma směry.

Do provozu můžeme zařadit z vozidel vše, co pro tuto modelovou velikost sezeneme. Signální zabezpečovací zařízení by mělo být kompletní, tj. mělo by být na vjezdech do nádraží i na odjezdech z něho. Víme však již, že pro rozměr N zatím návěstiida průmyslově vyráběná nejsou k dostání.

10 HO. Většinu plochy určené pro kolejistič uvedené na tomto plánu zaplňuje nádraží představující železniční uzel s významnou osobní dopravou. Stýká se zde jednokolejná a dvoukolejná hlavní trať. Toto uspořádání umožňuje velmi rozmanitý a zajímavý provoz, který probíhá v samotném nádraží. Příjezdy, odjezdy, odstavování vlaků, posun, výměny lokomotiv, výprava nových vlaků plně zaměstná pozornost dispečera modelového provozu. Sledování vlaků na tratích však je již nad silou jednoho člověka, a proto návrh kolejistič pouze zabezpečuje možnosti pro odjezd a příjezd vlaků. Dvoukolejná hlavní trať je na obou koncích zakončena neuzavřenými oblouky, v nichž jsou vždy dve kolejnice přidány pro střídání vlaků. Jednokolejná hlavní trať je zakončena smyčkou s jednou předjížděcí kolejí.

V pravém zhlavi nádraží, kde zaústují obě hlavní tratě, je opět použita kombinace tří dvojitych křížovatkových a jedna levé normální výhybky s křížovatkou 30°, která výrazně ovlivňuje zkrácení tohoto zhlaví. Než však nám výrobce dodá pro tento účel připravenou křížovatku, budeme nuteni si úpravu napojení provést sami.

Pro bezpečné odbavování cestujících má nádraží tři ostrovní krytá nástupiště. Kusé kolej u 2. a 3. nástupiště slouží pro přípravu lokomotiv k výměně u vlaků.

Nákladní vlaky s předpokládanou manipulací zajíždí na vzdálenější kolej za krytá nástupiště. V lokomotivním depu je točna pro otáčení lokomotiv do potřebných směrů, dále kompletní zařízení ke zbrojení a dve kryté stání.

Skladiště kolej je přístupná z obou zhlaví. Strojová kolej přechází na protilehlé straně do kusé kolej určené pro nakládku a vykládku hromadných substrátů. Dvě kusé kolejí vlevo od odbavovací budovy jsou určeny pro odstavování osobních souprav. Nákladní doprava by měla být v užlu tohoto druhu vedena do odděleného nákladového nádraží. Vzhledem k reálným prostorovým možnostem bude však lépe uvést na jiném plánu způsob, jak se může organizovat, zejména pokud jde o seřazování nákladních vlaků.

Pro úsporu místa je kolejistič uspořádáno do několika patér s dobře přistupnými prostory k manipulaci. Upoutá pravděpodobně modeláře, kteří se stali vyznavači mizejícího světa parních lokomotiv. Do provozního parku je však možno začlenit vše, co nám naše prodejny nabízejí. Přesto však je dobře při řazení souprav pohlednout k našim poměrům na skutečných tratích.

Pro signální zabezpečení je vhodné použít světelných návěstidel, nejlépe vlastní výroby podle signální soustavy CSD. Z každého směru musí být nádraží kryto vjezdovým návěstidlem. U každé dopravní kolejnice může být odjezdové návěstidlo v obou směrech. Ve směru, v němž je možné z kolejí vjet na dvě tratě, mohla byt odjezdova návěstidla s indikátory tratí, kam vlak pojede. Je to soustava světel rozsvícených tak, že vytváří zpravidla počáteční písmeno směrové stanice.

Modelář, který došel při prohlížení publikace až sem, jistě si všíml, na jaké tratě a typy nádraží se hodí ostrůvková krytá nástupiště s podchody. Součva se s takovým uspořádáním setkáme ve skutečnosti na místních tratích.

Na plánu sice není zakreslena, ale vedle odbavovací budovy vlevo by se zcela dobré hodila ještě budova nádražní pošty pro odbavování poštovních vozů. Můžeme-li je zařadit do provozu, velice jej zpestří.

10

11

11 TT. Stejně jako předchozí kolejisté i toto předpokládá získat pro naše konicčka celou místnost nebo prostor někde na půdě. Obě větší nádraží jsou situována podél kratších stran obdélníku. Odstavné nádraží ve skrytu pod terénem a malé nácestné nádražíčko na spojovací dráze se rozprostírají podél delší zadní strany. Nezastavěný prostor uprostřed a podél přední strany obdélníku vytváří tak dobré podmínky pro přístup do všech míst a také pro umístění ovládacích stanic.

Námětem pro navržený plánek je dvoukolejná hlavní trať se dvěma odbočnými nádražími spojenými kromě hlavní dvoukolejné trati ještě jednokolejnou tratí místní dráhy. Na této místní trati je ještě jedno malé nádražíčko s vlečkou, určené hlavně pro křížování vlaků. Koleje hlavní dvoukolejně trati se ve skrytém úseku vzdalují od sebe na vzdálenost potřebnou pro zabudování vratných oblouků na obou stranách skrytého odstavného nádraží. POZOR! Vratné oblouky je třeba posuzovat z elektrotechnického hlediska jako smyčky, a proto musí být z obou stran odizolovány, aby nedošlo ke zkratu. Ve skrytém nádraží jsou pro každý směr přidány vždy dvě kolejí pro odstavení vlaků při střídání. Protože nám bude jistě záležet na tom, aby i zde mohly jezdit vlaky oběma směry, použijeme vratné oblouky.

Na levé straně plánu je zakresleno menší z odbočných nádraží. Jsou to vlastní nádraží dvě: pro hlavní trať a pro místní trať. Vznikala v době, kdy na trati státních drah nazývaly místní trati soukromými drahami. Pro přechod z tratě na trať jsou obě části nádraží spojeny v jednom zhlavi.

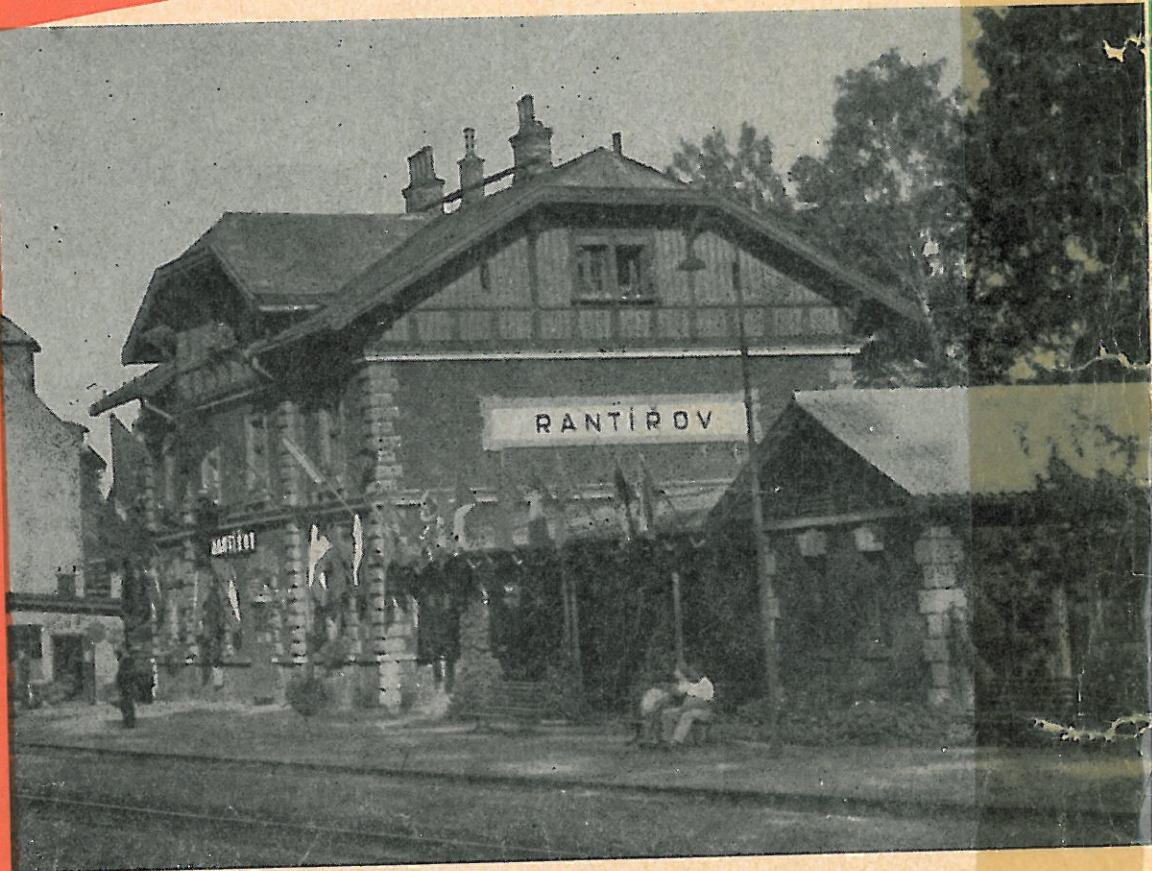
Příjmovací budova je umístěna mezi oběma tratěmi. V části pro místní dráhu má nádraží jen dvě dopravní kolejí, odstavnou kolej a kolej do pobočného depa s jedním stáním. V části na hlavní trati jsou na obou stranách hlavních dopravních kolejí předjížděcí kolejí a blíž k budově je ještě kolej skladisti.

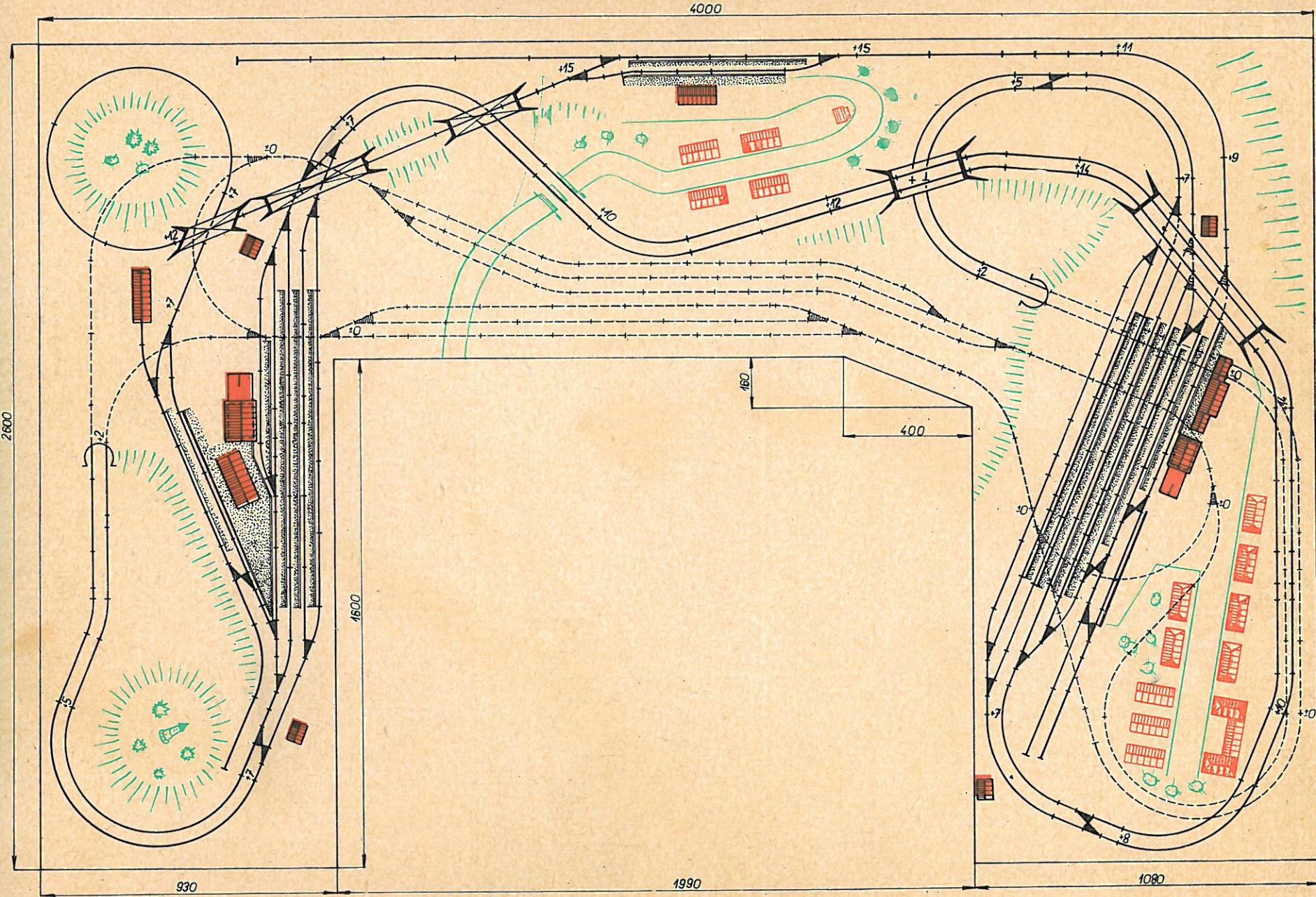
Větší nádraží na hlavní trati, zakreslené vpravo, má celkem sedm dopravních kolejí, jednu skladističku a dvě odstavné. Skladistička kolej je na zhlavi s odbočující místní trati přistupná písmeno jen z místní trati a z této kolejí od odbavovací budovy. Proto budeme zavádět manipulační nákladní vlaky hlavní dráhy ve směru do skrytého nádraží právě na tu kolej. Místní dráha je situována tak, že vlaky z ní mohou pokračovat průměrně po hlavní trati nebo naopak.

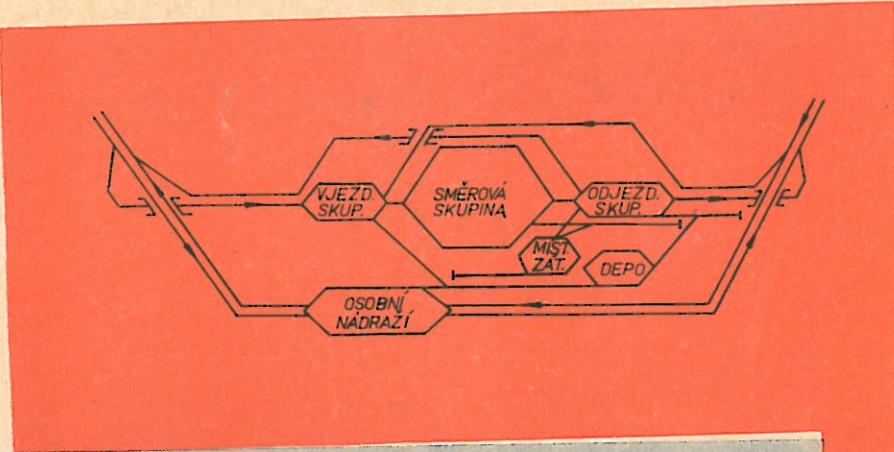
Uspořádání nabízí velmi bohatý modelový provoz jak v nádražích, tak na obou tratích, takže je vhodné alespoň pro dvě osoby.

Do provozu lze zařadit všechny modely velikosti TT. Hlavní trať může být elektrizována, a tedy vybavena trolejí. Potom do služby na místní trati zařadíme motorové lokomotivy.

K signálnímu zabezpečení provozu použijeme na obou tratích světelná návěstidla.

12 HO. Ve velkých železničních uzlech se odděluje nákladní doprava od osobní. S tímto problémem jsme se setkali již na plánu 10. Tam je však zakresleno hlavně osobní nádraží. Jak lze uspořádat skromné seřaďovací nádraží, můžeme sledovat zde. Do seřaďovacího nádraží zaústují dvě jednokolejné trati. V samotném nádraží je vjezdová skupina, směrové kolejky, současně jako odjezdová skupina, skupina kolejí pro místní zátěž a výtažná kolej z vjezdové skupiny a ze skupiny pro místní zátěž před svážný pahrbek. Z vjezdové skupiny kolejí jsou přistupy do depa se dvěma stánnimi. Obě části trati pak klesají podél vzdálenější stěny do výměnného nádraží před opěrnou zdí, s kterým vytvářejí uzavřený okruh.

Májí-li naše nákladní vozy kola z umělé hmoty, musí být klesání spádovištěm mnohem ostřejší a přecházet až přes zhlaví. Máme-li vozy s kovovými koly, nemusí být klesání tak příkře, neboť jejich setrvačnost v pohybu je větší.

Podívejme se, jak na takovém nádraží můžeme provoz organizovat. Budeme-li pořadově číslovat kolejí nad opěrnou zdí směrem od nás, pak:

1. kolej budou používat nastupující a odstupující lokomotivy,
- 2., 3. a 4. kolej je určena pro výjezdoví nákladní vlaky,
5. kolej je odjezdová (seřaďovací) pro směr jízdy vlevo,
6. kolej slouží pro odstavování služebních vozů,
7. a 8. kolej jsou opět odjezdové (seřaďovací) pro směr jízdy nákladních vlaků vpravo.

9. kolej – kusá slouží pro vytřídění místní zátěže, která je potom přesunována na kolejí pro nakládku a vykládku přes místní výtažnou kolej.

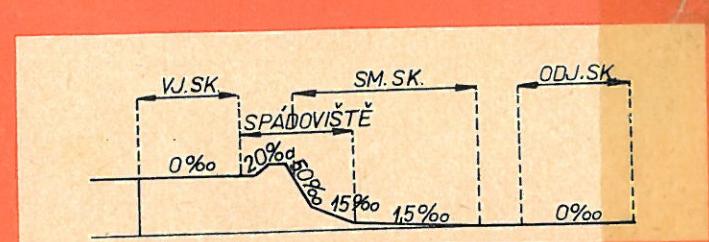
Po odvěšení a odjezdu vlakových lokomotiv najede na soupravu posunovací lokomotiva a vytáhne ji před spádoviště. Pomalým sunutím přes svážný pahrbek s potřebným stavěním výhybek se vozy roztrídí do směru určení.

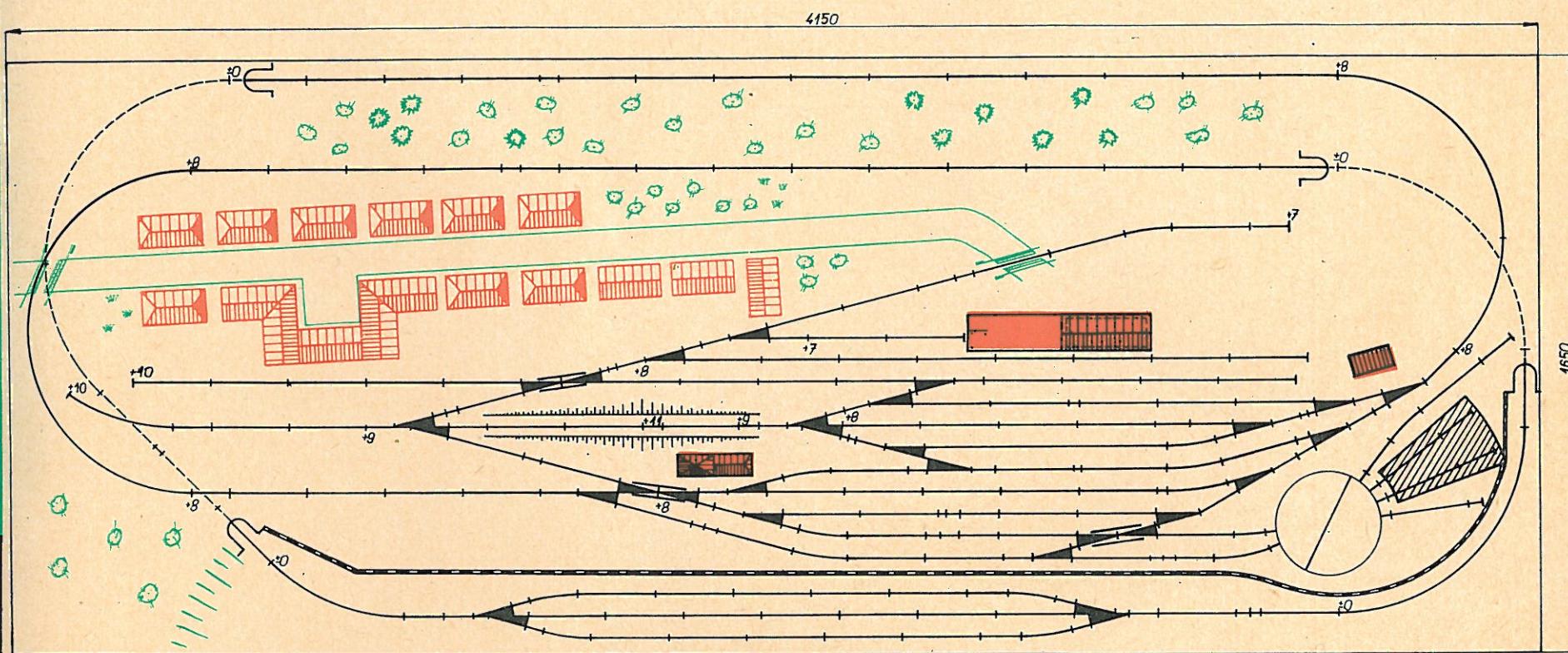
Pro plnulý provoz by za směrovými kolejemi měla být ještě skupina kolejí odjezdových. Nedostatek místa nás však v našem případě nutí využít směrové kolejí pro oba účely vždy postupně. Zaplní-li se směrové kolejí vozy, zajede nastupující traťová lokomotiva pro služební vůz a najede na soupravu. Vlak můžeme proto potom povážovat za připravený k odjezdu do výměnného nádraží.

Provozní park na tomto kolejisti budou tvořit hlavně nákladní a služební vozy a lokomotivy podle zvolené trakce.

Pro signální zabezpečení jsou vhodná světelná návěstidla, a to na vjezdu, odjezdu na spádoviště.

Blokové uspořádání kolejových skupin seřaďovacího nádraží a jeho napojení na trať je možné sledovat na obrázku vlevo nahore.

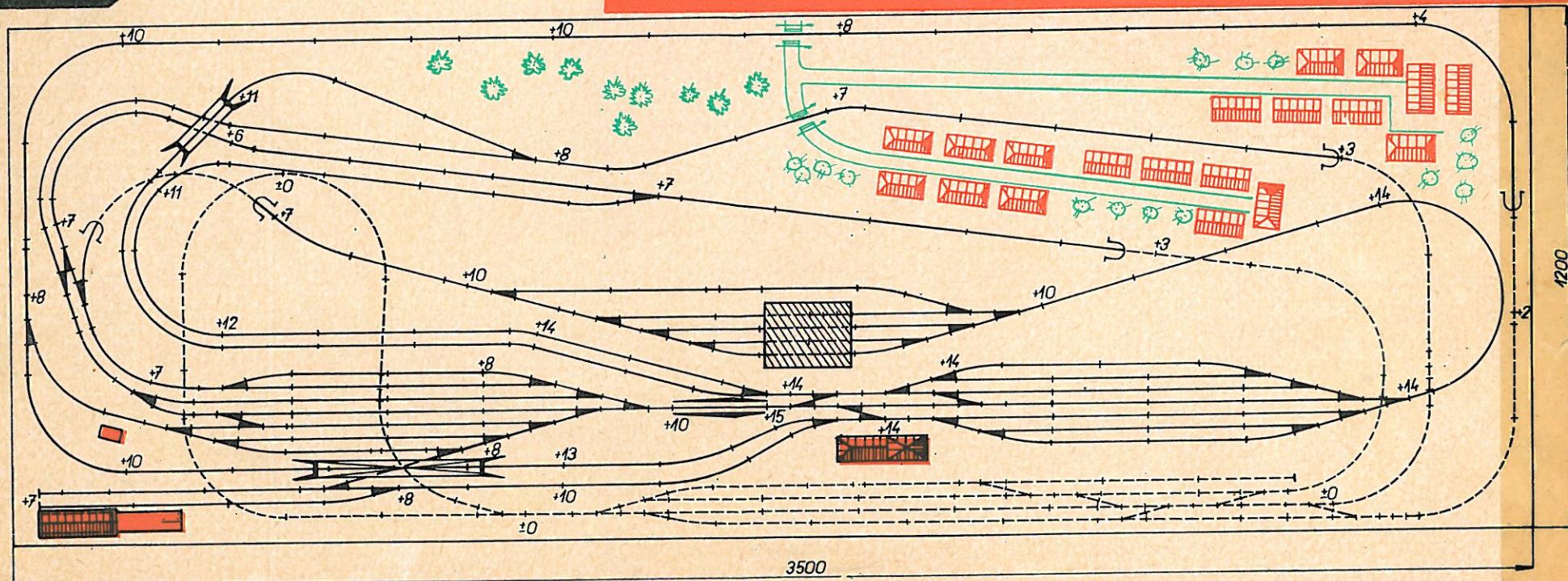

13 N. Plánek představuje uspořádání seřaďovacího nádraží, podobně jako plánek předchozí. Vjezdová skupina kolejí má zaústění všech tratí z jedné strany po obou stranách spádoviště. Z druhého zhlavi vychází kolej do depa pro motorové lokomotivy. Po odvězení a odjezdu vlakové lokomotivy sňala posunovací lokomotiva soupravu hned na spádoviště. Ve skutečnosti lze vjezdovou skupinu situovat na spádu směrem ke spádovišti. Skutečné vlaky lze totiž po příjezdu zahradit. Potom se postupně spouštějí samospádem přes kolejové brzdy pro oddělování tříděných vozů tak, jak je to například u Německých spolkových drah v Norimberku.

Směrové kolejí jsou zde opět totožné s odjezdovými ze stejných důvodů jako u předchozího plánu. Kromě odjezdových kolejí na trať je na tomto zhlavi zaústěna i trať z depa pro nastupující lokomotivy. Poněkud oddělená je skupina kolejí pro místní zátěže.

Celkově zaústují do nákladového nádraží tři tratě, které se dělají na příjezdové a odjezdové větve. Na druhé straně jsou všechny tři svedeny do odstavného nádraží, na jehož opačné straně je zařazena kolejová smyčka pro snadnější přípravu jízdy vlaků zpět do uzlu.

Pro provoz a zabezpečení platí vše, co bylo uvedeno u předchozího plánu, ovšem s přihlednutím k sortimentu dané modelové velikosti.

14 HO (koleje TT). Plánek ukazuje návrh na kolejističku pro úzkorozchodnou dráhu ve velikosti HO na kolejích TT, tedy o rozchodu ve skutečnosti 1 m. Dráhy o tomto rozchodu se kromě městských pouličních drah u nás nevyskytují.

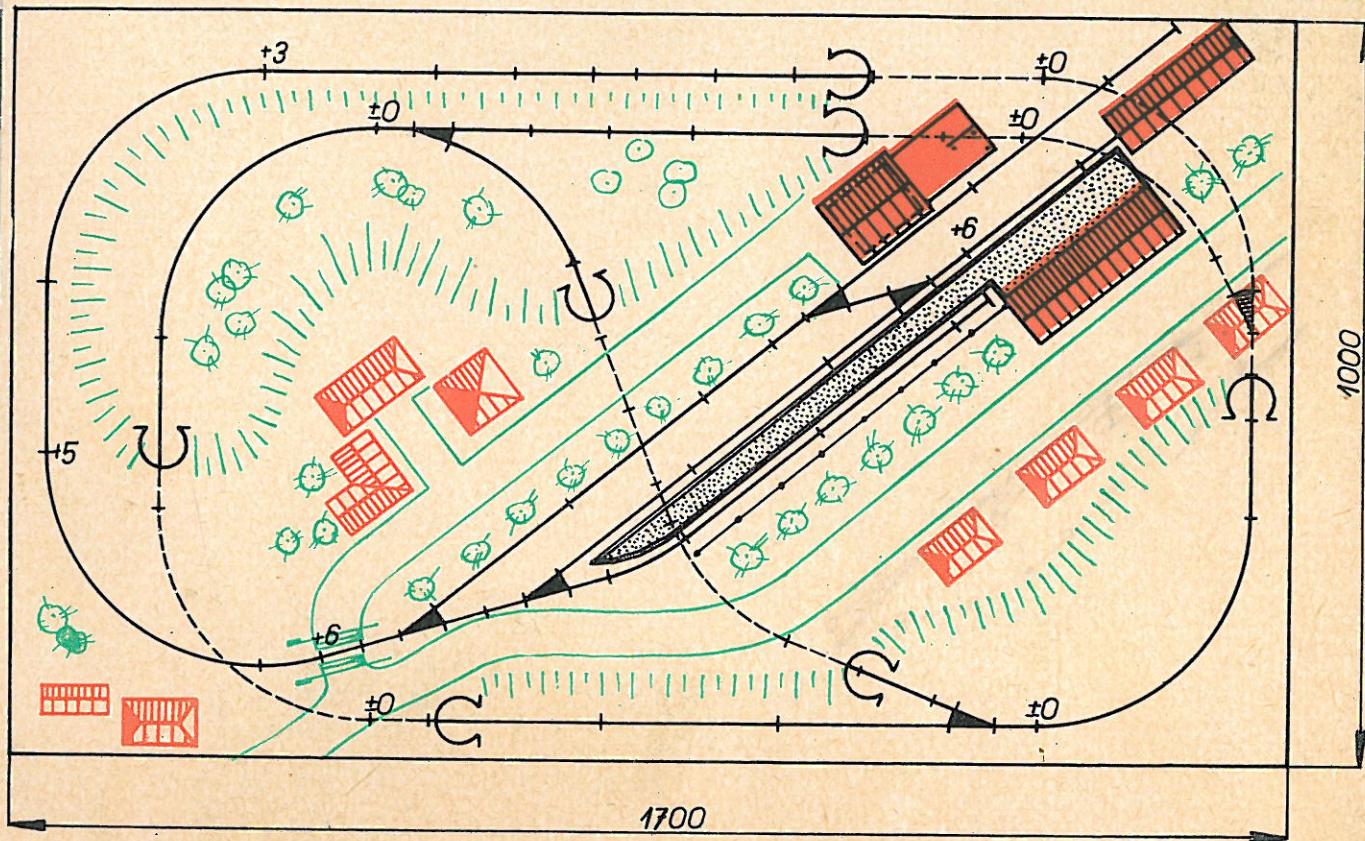
Máme však úzkorozchodné dráhy s menším rozchodem, tj. 760 mm. Pomineme-li tuto skutečnost, můžeme si kolejističku úzkorozchodné dráhy postavit pro provozní park tzv. „Nebenbahn“, který byl také u nás k dostání.

Provoz na úzkorozchodných tratích čím dál tim více ustává. Kdo má romantické sklonky, sáhne ale určitě rád po takovém kolejističku.

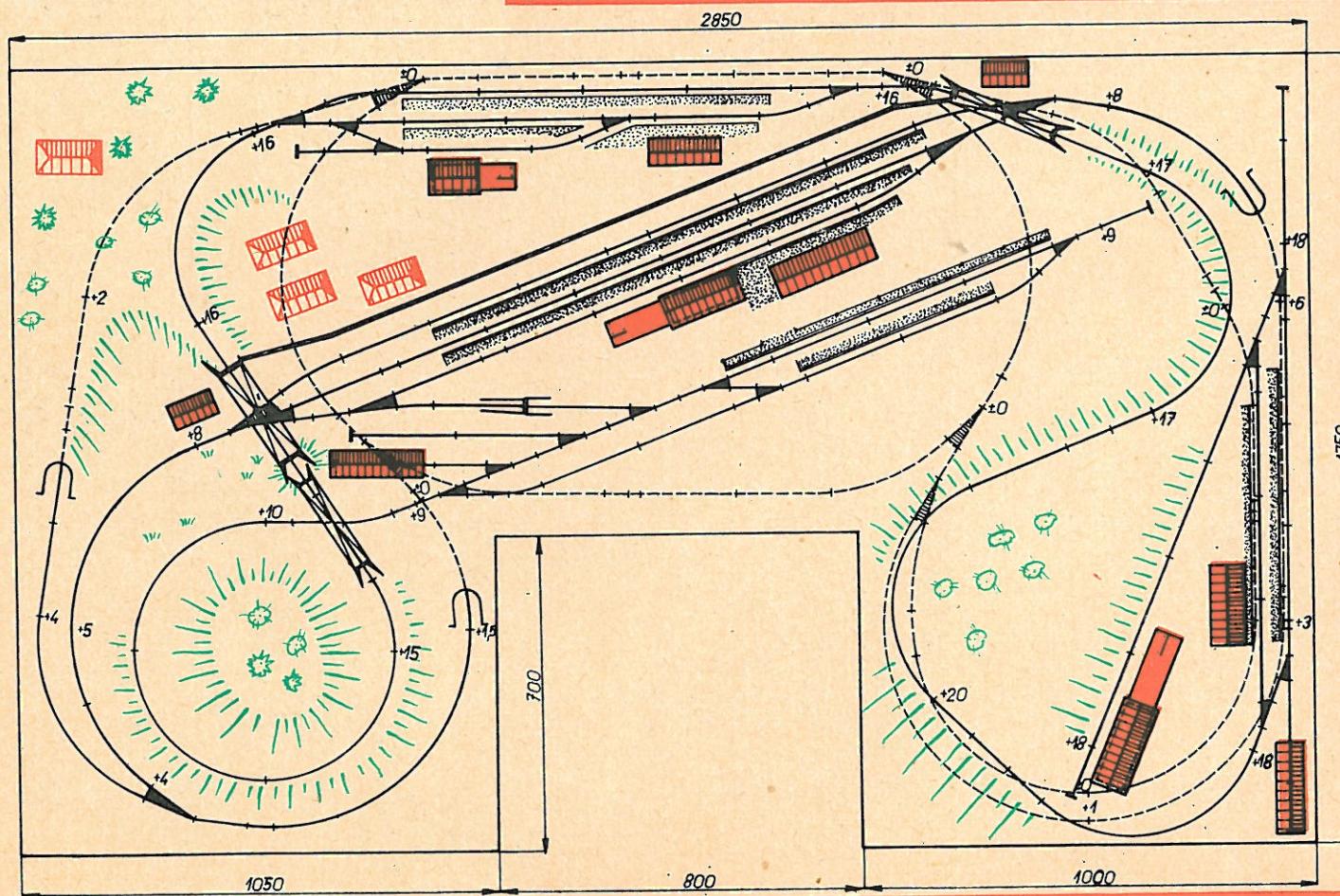
Výrobci z NDR nám nabízeli osobní soupravy, otevřené a kryté nákladní vozy s parní lokomotivou. Další vozy pro dlouhé dřevo lze snadno vyrobit z podvozků vozů TT.

Signální zabezpečení je jen jednoduché, většinou jsou to upozorňovací terče.

14

15

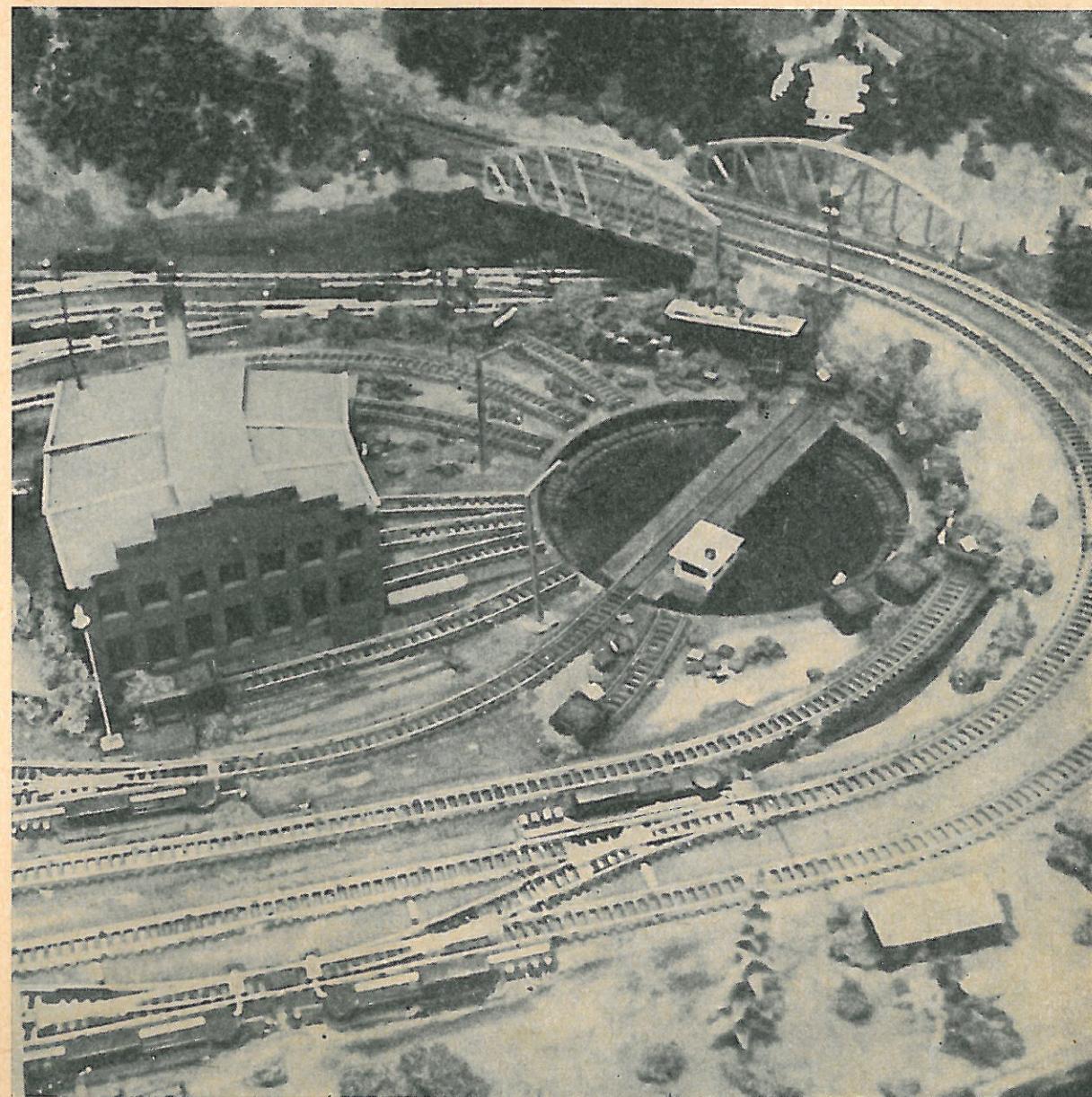

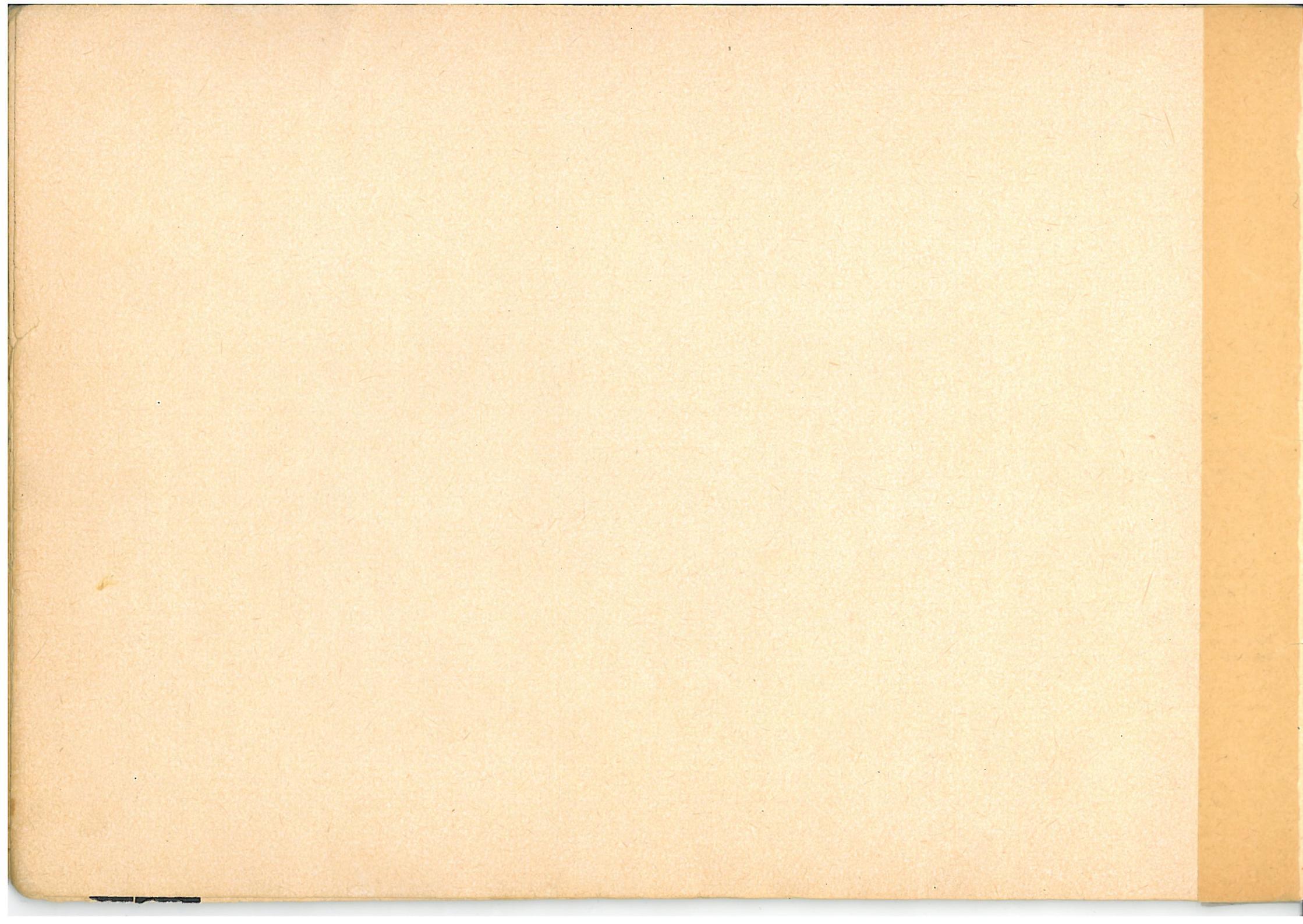
15 HO + HO (TT). Na společném prostoru jsou zde zakreslena v podstatě kolejisté dvě, a to ve velikosti HO a TT. Představují všeck podle skutečnosti připojení úzkorozchodné tratě o třech nádražích na trať normálně rozchodnou. Pomocí tzv. podvalníků je možné převážovat normálně rozchodné nákladní vozy po úzkorozchodné trati.

Ostředním prvkem plánu je přechodové nádraží, jakož i úzkorozchodná trať. Hlavní, normálně rozchodná trať, je jen jako pomocná pro organizování přípojů.

Do provozního parku bychom si v tomto případě měli zařadit alespoň čtyři podvalníky s příslušenstvím.

Signální zajistění návěstidel bude úplné jen u přechodového nádraží. Na „úzkorozchodné“ stačí jen u vjezdů.

Ing. Bedřich Vlček

KOLEJOVÉ PLÁNKY PRO MODELÁŘE

Obálky navrhla a graficky upravila
Drahomíra Frýbová

Foto:

na obálce ing. Bedřich Vlček,
Jan Kaplický — archiv NADAS 5,
ing. Bedřich Vlček 2,
Josef Štochl 2

Odpovědná redaktorka Irma Kudrnová
Lektoroval Karel Šupík a Jaroslav Bureš

Předmluvu napsal Jaroslav Bureš
Technický redaktor Karel Zikmund

Vydání 1. Praha 1970.

Vydalo Nakladatelství dopravy a spojů
jako svou 5140. publikaci

32 stran

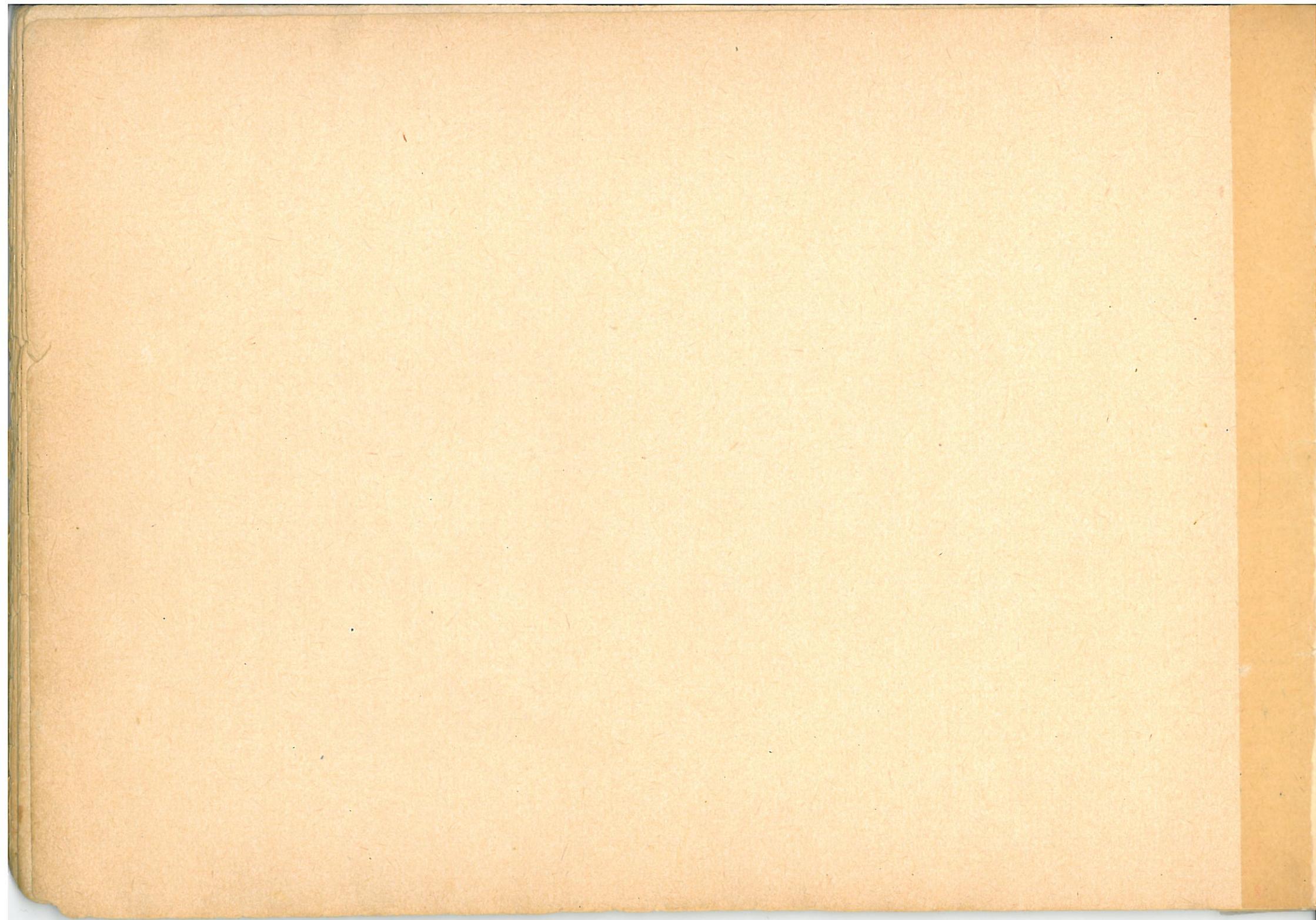
Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p.,
Olomouc, třída Lidových milicí číslo 3.

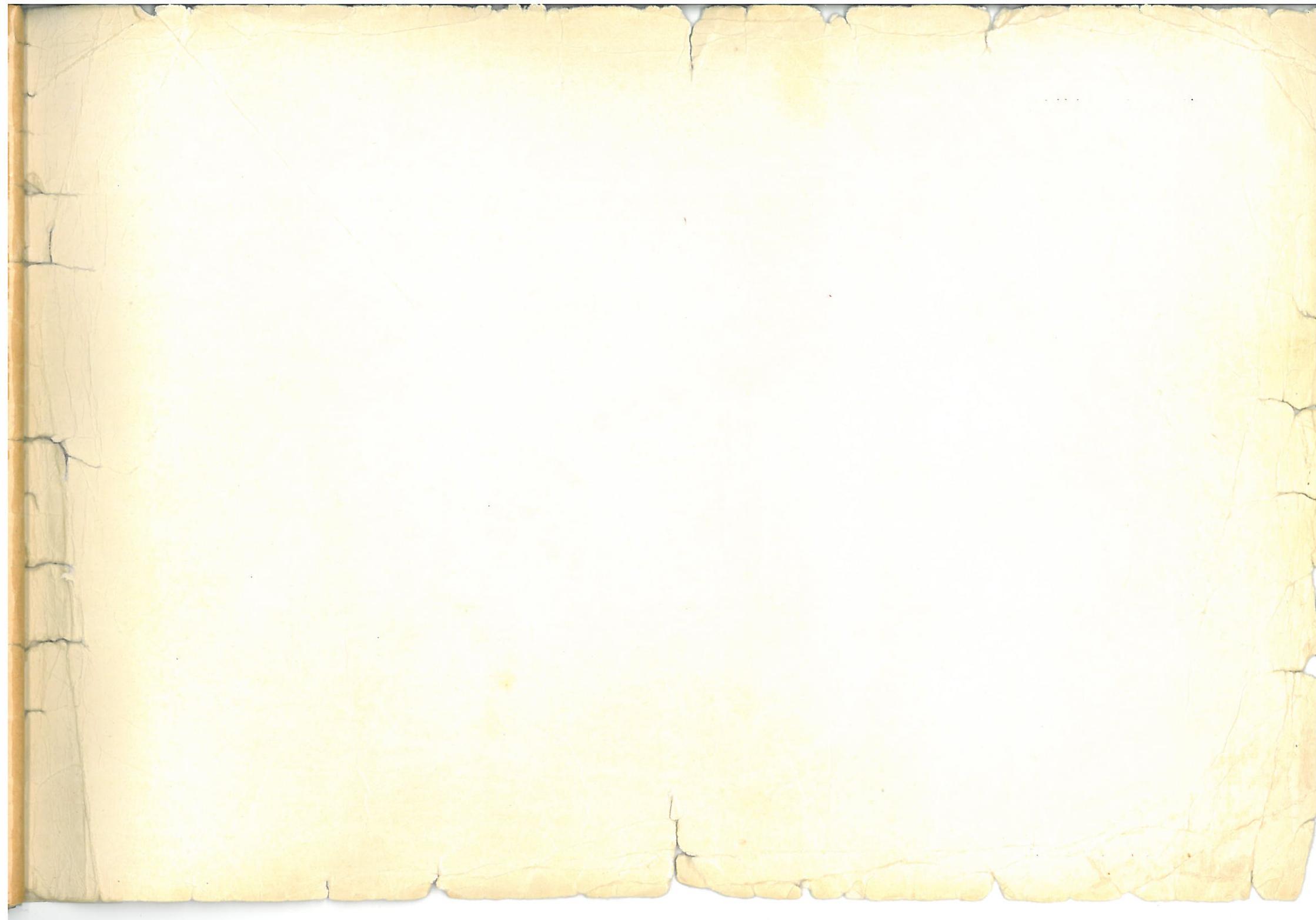
AA 5,29, VA 5,37

Náklad 15212 výtisků

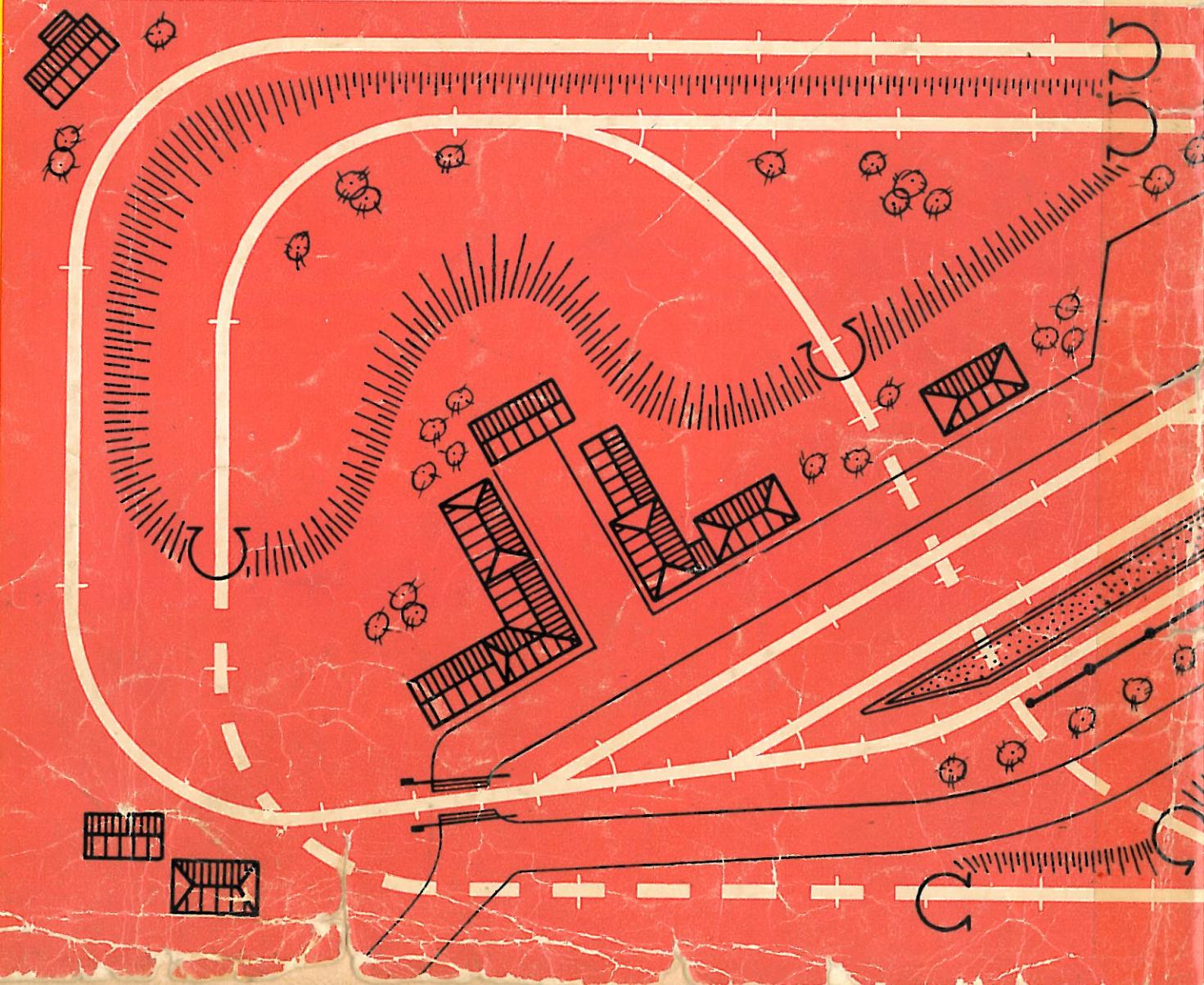
OD-31-019-70 — 05-93

Cena Kčs 11,—

NADAS PRAHA

31-019-70 05-93 Cena Kčs 11,-